BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİN!

İŞÇİ-KÖYLÜ KURTULUŞU

Tem-Ağus-Ey-Ek-Kas-Aralık 1991
Sayı:103 Fiyatı:5.000 TL

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ/MARKSİST-LENİNİST MERKEZİ KİTLE YAYIN ORGANI

20 EKİM ERKEN GENEL SEÇİMİ YENİ BİR ERKEN GENEL SEÇİM HÜKÜMETİ DOĞURDU

BAŞYAZI

Beyinlerde İktidarlar Yaratmak İçin Görevlere Sarıl

Gök kubbenin altındaki alt-üst oluşların yarattığı fırtınalar muazzam zaferlerin tohumlarını bağrında taşıyor. Her parçanın özgülündeki siyasal hoşnutsuzluklar, "barış" sahtekarlığının suratına inen bir şamar niteliğinde. "Bilim Çağının" nimetlerinden yararlanan bir avuç zorbanın medya görüntüsüyle sunduğu masumane görüntünün gerisinde savaş hazırlıkları, entrikalar, didişmeler ve saldırganlıklar gizli.

Dostovyeskinin sarahı katil tipleri emperyalist zebellahlar son nefeslerinin ertesinde çok daha pervasız ve dizginlenmeyen bir saldırganlıkla paylaşım alanlarında cebelleşiyorlar. Kendi terörist kimliklerini gizleme gereği bile görmeden çıban başı konumundaki iktidarlara karşı "anti-terörizm" kampanyasıyla yeni komploların hazırlığı içindedirler.

Devamı 2. Sayfada

Egemen sınıflar içinde bulunduğu ekonomik krizi ANAP'la daha fazla götüremedi. 87 genel seçiminde tekrar hükümet olan ANAP'ta şu son dört yıl içinde ÖZAL'da dahil üçü başkan (Y.AKBULUT-M.YILMAZ) değiştirmelerine rağmen ekonomik ve siyasal krizi hafifletemediler. Halk muhalefetinin tepki ve güvensizliğini önleyemediler. Son seçimden üç ay öncesine kadar ANAP 5 yıllık yetki aldıklarını daha bir yılı aşkın zamanı kaldığını, dolayısıyla genel seçime gitme düşüncesinde olmadığını söylüyorlardı. Ama, ekonomik , siyasi ve toplumsal durumun ciddiyetinden dolayı sermaye sınıfları seçime gitme kararını çoktan vermişti ANAP'ın kulağını çekip erken seçime gitme kararını açıklattılar.

Seçimlere bütün yasal partiler katıldı. Kimilerinde ittifaklar kurarak bir parti adıyla katıldı. Hepside burjuvazinin partileri. Bunlardan HEP Kürt ulusal burjuvazisinin reformist bir partisi olarak SHP bünyesinde, SP'de orta burjuvazinin reformist bir partisi olarak seçimlere katıldı. Diğer bütün (ANAP, DYP, SHP, DSP, RP-MÇP-HDP) partiler büyük burjuvazi ve toprak ağalarının temsilcisi faşist partileridir.

Çoğu hazine yardımı alarak,seçimlere milyarlar harcayıp, büyük bir reklam yaparak girdiler. Harcanan bu paralar çoğunlukla kişisel paralar değil, daha çok vergiler yoluyla halktan gaspettikleri paralar ve önemli kısmıda bir çok burjuvanın para-

Devamı 2.Sayfada

Baş Tarafı 1.Sayfada

Proleterya açısından evreni fethetmenin koşulları çok daha uygun. Dayatılan yeni "alternatif"ler kitleleri hoşnut etmekten uzak. Yeni ayrışımlar emperyalistlerin istediği rotada yürümeyecek. Emeğin sömürüsünün zemininde yükselen kapitalizm, doğuşundan günümüze değin yaşadığı en büyük krizinin ve açmazın eşiğinde. Görece sağlanan "istikrar" büyük istikrarsızlık fırtınalarının habercisi. Kuzeyinden güneyine, doğusundan batısına kitlelerin sıkılı yumrukları yeni 17 Ekim Devrimlerini yaratmanın koşullarını sunuyor.

Her ne kadar emperyalist cephe geçici ve sadece görünüşte bir zaferin sarhoşluğu içindeyse de, dünyayı değiştirmede azimli proleterya yeni bir çok tecrübenin sahibi olmuştur. Sömürüsüz yarınların inşasında bu kazanımları önemli başarılarının anahtarı olacaktır. Daha şimdiden ant dağlarını tutuşturan ML-MZD biliminin kızıl kıvılcımları bunu müjdeliyor. Tarihin sağladığı bu fırsatlarla dolu dönemde hatalardan arınma ve ülke özgülünde büyük atılımlar gerçekleştirme ML-MZD bilimine olan sarsılmaz inancın kriteri olmalıdır.

Türkiye işçi sınıfının öncü kurmayı evrensel görevlerin ülke özgülünde yerine getirilmesinde çok daha deneyimli ve kararlı olmak zorundadır. Bütün cephelerden yöneltilen saldırıları göğüslemek, beyinlerde beliren kuşkuculuğu pratiği ile gidermek ve daha da önemlisi, son gelişmelerin devrimci saflarda yarattığı kaosu ML-MZD biliminin rehberliğinde durulmak bugün için çok daha ivedi bir görev olarak bilinçlere kazınmalıdır.

Büyük görev dağlarının önümüzü kestiği bir süreçten geçiyoruz. Bize karşı açılan veya açılacak yeni cephelerin saflarımızda yaratacağı tahribata hazır olmalıyız. Geçici yol arkadaşlıkları, ML-MZD bilimine olan inançsızlığını gizlemek için "yeni arayışlar" bu sürecin birer parçası. Adam sendecilik, neme lazımcılık ve "demokratlaşma" gelecek günlerde ülkede estirilecek "demokrasi" rüzgarlarıyla birlikte karşımızda olacak. Bütün Dünya'da olduğu gibi, "komünizm öldü" propagandasının etkisiyle revaçta olan milliyetçilik bizim saflarımızda da boy gösterecek. Bütün bunların üstesinden gelmek için, granitten kayalar üzerinde oluşmuş ML biliminin deney ve tecrübelerinden öğrenmeliyiz. Yaşamımızda, ML biliminin rehberliği ile değişmeliyiz ve değiştirmeliyiz. Bir an için bütün mücadelelerin can damarı olan politik mücadele perspektifini kayıp etmeden yeni kavgalara hazırlanmalıyız. Utkunun yolu bundan geçer.

Bilinmelidir ki, zafer, acıların, göz yaşlarının ve fedekarlığın yoğrulduğu bir bedelin ürünüdür. ML ve MZD bilimine inancı olan herkes bu bedeli ödemeye beynen ve bedenen hazır olmalıdır. Yeni atılımların başarısı için herkes kendisinden beklenen vermenin gayretiyle görevlerin birer gönüllü talepçisi olmalıdır. Dünya proleteryası ve Türkiye işçi sınıfı tarihin bize yüklediği bu görevlerin üstesinden gelmemizi bekliyor. Kavganın ufuğunda belirecek iktidar bunu istiyor. Peru işçi sınıfının mücadelesiyle dayanışmanın biricik yolu budur. Büyük atılım için beyinlerde devrimleri gerçekleştirmek için görev başına.

OKUYUCUYA,

Haziran sayısından bu yana İKK çıkarmadık. Yani beş ay geçikmeli çıkarmış oluyoruz bu sayıyı. Bilindiği gibi partimiz 4.Konferansını yaptı. 4.Konferansı yapmayı ve gündemlerine ilişkin görüşlerini MK 3.Toplantısında parti üyelerine iletmişti. P.Ü.lerimizinde aynı kanıda olmasıyla gündemi resmileştirip p.ye iletmişti. Toplantıdan bir ay sonra (Kasım 1990)dan itibaren tartışma süreci resmen başlamış oldu. Hazırlıklarıda bu süreden itibaren yapılmaya başlandı. Baharda bitirmeyi planlıyordu. Çeşitli nedenlerle yetiştiremeyince SB süreyi uzatarak sonbaharda yapmayı planladı. Yeniden aksaklıklara, geçikmelere yol açmaması ve konferansın sağlıklı yapılması için zamanını esasta konferans.a vermek amacıyla İKK'yı bir kaç ay çıkarmamayı doğru buldu.

İşte İKK'yı bu nedenle geçiktirdi. Ancak, alt konferanslarının kimilerini Eylül'de bitirdi. Merkezi konferansı Ekim'de bitirdi. Ekim'de p. içi yayın organı Komünist'te K. kısa kararlarını çıkarmanın yanısıra, Ekim'de kısa kararları içeren İKK Konferans özel sayısı çıkarıldı. Aslında 103. sayı olarak yine o haliyle çıkması daha iyi olurdu. Ama sadece K. özel sayısı olarak adlandırdık.

Bu nedenlerle elimizdeki sayı geçikti. Kasım ayında çıkacaktı, yazılarda bu süreye ait. Ancak, geçikme olunca Aralık ayına girdik. Böylece beş ay geçikmeyle normal sayıyla siz değerli okuyucularla birlikte olmanın mutluluğunu yaşıyor, başarılarınızı biliyoruz.

Sevgili okuyucular, değerli yoldaşlar, İKK'mızı bulunduğunuz bütün mücadele alanlarından gelişme ve haberlerle destekleyerek, zenginleştirin. Daha çok yasal dergilerde yer almayan haber ve faaliyetlerinizle donaltın. Unutmayın ki İKK sizin enginleri fethetme ruhunun özgürlük ve militan sesidir, sizlerin her yönlü katkılarıyla ayakta durarak, gelişecek ve herkes tarafından aranacak hale gelmeside sizlerin duyarlı çabalarıyla olacaktır. Yeni yılda buluşmak üzere....

Baş Tarafı 1.Sayfada

sı ve bunları seçim sonrasında vergisiyle, zamlarıyla mislince halktan çıkaracaklardır. Yani sonuçta bu yönüyle zararlı çıkan yine halkımız olmuştur.

Sermaye sınıfı her zamanki yalan ve demogojisiyle bu seçim yarışını, büyük bir demokrasi yarışı, görülmemiş demokratik ortam olduğunu iddia ettiler. Burjuva demokrasisini bile yaşayamamış ve böylece demokrasinin nasıl olduğunu görmemiş halkımıza demokrasi diye yutturmaya çalıştılar. Dışımızdaki bir çok örgüt de seçim blokları oluşturarak bağımsız adaylarla bu demogojilere ortak oldu.

Düşüncelerini ifade etme, dolayısıyla düşüncelerin doğrultusunda toplanma ve örgütlenme özgürlüğünün olmadığı, sınıf partisi adına hareket etme olanağının olmadığı bir ülkede yaşıyoruz. Ve böylesi bir ortamda yapılan bir seçime demokratik bir ortam da yapıldı deniliyor. Tamamen anti demokratik olduğu ortada. Demokratik olmadığı sadece bununla kalmıyor. Yanısıra bir dizi zorluklar getiriyor. Parti kurmak için bir dizi kadro, ekonomik kaynak, 34 il,64 ilçede örgütlülük-ki bu başlı başına büyük sermaye gerektirir-, ülkede %10 seçim barajı, bölge barajı, katılmayana 50 bin para cezası gibi bir dizi ekonomik, örgütsel, siyasi, anti-demokratik zorluklar getiriliyor. Böylece sadece proleterya ya değil, küçük burjuvaziye bile örgütlenme ve seçimlere katılma olanağı bırakmıyorlar.

Böylece demokrasiyi değil, kendi en gerici sınıf ideolojisi olan faşizmi uygulamaktadırlar. Faizm demokrasi ile bağdaşmaz; tamamen tezatlık teşkil eder. Ancak, egemen sınıfların kendisi için demokrasidir. Halkı ayak altına almak, ezip sömürmek için kendi aralarında demokrasi içinde, gayet demokratik bir ortamda her zamanki gibi bu seçimde de yarışıllar.

Egemen sınıflar, kitlelerin ileri kesiminide seçime çekmek, desteğini almak için ikide sol görünümlü partiyi seçimlere koydular: HEP ve SP. HEP'i, kongrelerini yapalı altı ayı geçmemiş,seçim yasası gerekçesiyle seçimlerde ayrı katılmasına olanak tanımadılar. Bunlar, SHP ile birleşerek katıldılar. SP ise kendi adına. Bu her iki partide burjuva reformist partilerdir. Devleti yıkma, sermaye sınıfının sınıf egemenliğine son verme vb. gibi dertleri olmayan, sadece düzen içinde belli reformlarla tutuşlama amacında olan reformist partilerdir. Biri Türkiye Kürt ulusal burjuvazisini, diğeri Türk kesiminde u'usal burjuvazıyı temsil etmektedir. Kürdistan kesimindeki devrimci halk muhalefetinin desteğini HEP'de toplamasını, Kürdistan'dakileri de dahil özellikle Türk kesimindekileri de SP'de toplamasına izin verilmekte, arzulanılmaktadır. Özellikle silahlı mücadeleyi savunan örgütleri ve sempati besleyen kitleleri etkisizleştirmek ve desteğini almak için bunlar egemenlere önemli umut kaynağı oluyor.

Bu seçimlerde şimdiye kadar nadir görülen üç ittifak yaşandı: Üçüde farklılıklar taşıyordu. Biri, emp. uşağı büyük burjuvazi ve büyük toprak ağalarının temsilcisi faşist partilerin ve tek başına hiçbiri seçim barajını aşacak durumda ol-

mayan ve tamamen seçim barajını aşmak amacıyla yapılan RP+MÇP+IDP üçlü ittifakı. Bunlar, seçimde barajı aşma amacını gerçekleştirdiler. Aralarında fark olmamasına rağmen şimdiden ittifakı dağıtmaya başladılar. İkincisi; Kürt ulusal burjuva hatta olan HEP ile emp. uşağı büyük burjuva, büyük toprak ağaların temsilcisi faşist SHP arasındaki ittifak. Bu ittifak ulusal burjuvazinin sınıf uzlaşılığından kaynaklanmasının yanısıra HEP'in yukarda bahsettiğimiz yasal bir engele takılmasından dolayı gittiği bir ittifaktı. İttifak yaptığı SHP'nin iktidardaki hükümet ortağı olmasının getirdiği olanaktan faydalanmak için ittifakı sürdürebildiği oranda kalmak istiyor. Bu ittifak bir açıdan DYP ilede sürdürülen bir ittifaktır. Üçüncü ittifak, yasal parti durumunda olmayan bir dizi küçük burjuva örgütün ve aynı paralelde hareket eden Özgürlük Dünyası, Emeğin Bayrağı, Komün, Deng, Devrim, İşçi Partisi Yolunda Politika, Kurtuluş, Newroz vb. Devrimci Seçim Bloku (DSB) ydu. Bu bloğu Devrimci Proleterya, Sosyalist, Sorun, Yeniden Üretim vb.leride desteklemiştir.

Bütün burjuva düzen partileri ve küçük burjuva örgütler büyük bir yarış halinde seçim propagandalarına başladılar ve kitlelerin desteğini alma yarışına girdiler. Hepsinin de ortak yönü kitleleri seçime çekmek ve seçimlerden yararlanma olanağı olmadığından dolayı boykot eden partimiz ve diğer boykot eden devrimci örgütleri ve boykotçu kitleleri etkisizleştirmekti.

Böylesi ortamda süren seçim yarışı 20 Ekim 1991'de sandık başına gitmekle son buldu.

Seçim sonucu beklendiği gibi hiç bir parti gerekli çoğunluğu sağlayıp tek başına hükümet olacak gücü elde edemedi. Beklendiği gibi ANAP iktidar yönetiminden düşürüldü. DYP parlemento ahırında 178 milletvekiliyle çoğunluğu sağladı. Ama tek başına iktidarın başına geçecek 226'yı alamadı ve seçim sonucu koalisyonu doğurdu. Aynı zamanda 5 yıl götüremeyeceklerini ve iki-üç yıl içinde bir erken seçime gitmek zorunda kalacaklarınıda beraberinde getirdi.

20 Ekim erken seçimi ANAP açısından kayıp oldu. Beklemedikleri bir durum değildi, oy aldığı kitlelerinde desteğini kaybettiklerini, yıprandıklarını biliyorlardı. İktidarda olmanın avantajlarıyla başta TV, Radyo, Basın olmak üzere muazzam propaganda ve çeşitli vaadlerine rağmen oy kaybına uğramaktan kurtulamadılar. Oy kaybı DYP'ye aktı.

DYP, 'ANAP'tan çektiği oylarla ön plana çıktı. Meclislerinde fazla "milletvekili" kazanmaları önemli başarı olarak görülmemeli. Son yıllarda aldığı oylardan pek fazla oy almış sayılamaz.

RP-MÇP-IDP blokuda %15 civarında geleneksel oylarını almıştı. Bu dönem seçime 60'ın üzerinde "milletvekili" çıkarması üç partinindе güçlerini birleştirmesi ve seçimdeki baraj dengesizliğinden kaynaklanmaktadır.

20 Ekim seçimlerinde en çok oy kayıbına uğrayan, sosyal demokrat denilen SHP ve DSP oldu. SHP+HEP ittifakı olmasaydı SHP daha da az oy almış olacaktı.

SP'nin oy oranında artış olmuştur. Toplam aldığı oy 100-110 bin civarında olsada, SP açısından önemli bir artıştır. Bu partinin sosyalist maske kullanması, seçimlere giren devrimci bir partinin olmamasından vb. dolayı bir kısım kitleler kötünün iyisi seçeneğinden dolayı desteklemiştir. "Sosyalist" parti Kürt emekçi halkından destek almak için seçim vesilesiyle devreye girmiş ,TV gibi çok önemli bir mevziyi kullanmasına rağmen halkımız itibar etmemiştir. SP Kürdistan'dan çok oy alacağını hesapladı ama halkımız hayal kırıklığında bıraktı.

Devrimci seçim bloku oluşturarak seçime giren devrimci küçük burjuva örgütlerde onbeş civarında siyasi yapı olmalarına rağmen sözü edilebilecek bir oy alamamışlardır. Binlere bile ulaşmamışlardır. Bu onlar için bir hayal kırıklığıdır. Çokça bahsettikleri "kitlelere gitme" "kitleleri kucaklama", "sınıfla kaynaşma" için en iyi bulunmaz fırsat dedikleri seçime girme taktikleri iflas etmiştir. Kitlelere güven verecek durumda olmadıklarından ve kitleler bu yapılanmalara güvenmediklerinden peşinden gitmemişlerdir. Tersine 4,5 milyon + 800.000.- 5 milyonu aşkın küçümsenmeyecek bölümü bunları aşarak daha ileri bir taktiğe yani seçimi boykota gitmiştir.

5 milyonu aşkın kitlenin seçimlere itibar etmemesi, sorunlarına bir çözüm olmayacağını düşünmesi, esasının bu düşüncelerle sandık başına gitmemesi önemli bir olaydır. Türkiye'de ilk olarak bu kadar artmıştır. Bu kitlelerin eğilim ve ruh halini gösteriyor. Bu sevindirici bir durumdur.

Kitlelerin en "ileri" kesimi, onların "öncü"sü olduğunu söyleyenler, mevcut durum ve olanaklar, kitlelerin ruh hali ve kitlelerin en ileri kesimine göre taktik belirleyeceğine, taktiğide bu kitlelere önderlik edip yön göstereceğine, taktikleri bunun gerisinde kalmaktadır. Bir başka anlatımla esası örgütsüz 5 milyon kitle sözde öncü "devrimci seçim bloku"ndan daha ileri bir tavır koymuştur. "Devrimci Seçim Bloku" kitlelerin en ileri kesimine önderlik edeceğine, ileri kitleler önderlik etmiştir. "Devrimci seçim bloku"da en geniş kitlelerle bağ kurma, onları örgütleme ve onlarla kaynaşma adına kitlelerin ileri adım atan kesiminden daha da geri kalmış ve kitlelerin en geri kesimine göre taktik belirlemiştir; Onlara ayak uydurmuştur desek daha doğru olur. Ama buna rağmen onlara ulaşma ve desteğini almada da başarısız olmuş, bir avuç oyla başbaşa kalmış oldular.

Devrimci seçim bloku ve bu blok anlayışını önermede akıl hocalığıyla övünen Komün bu taktiklerinde faslında taktik demekde pek doğru değil, bu anlayış sahiplerinin seçimlere yaklaşım politikası bu, buna sürekli seçim poli-

tikaları demek daha doğru.) ders çıkardıklarını ve çıkaracaklarını sanmıyoruz. Tersine daha da yasalcılığa kayacaklardır. Hatta daha fazla oy almamalarının nedenlerini tamamen yasalcı olmamalarına bağlayacaklardır. Kitlelerin, yasal olmayan siyasal hareketlere soğuk baktığını, uzak durduğunu, destek vermediğini bu nedenle yasallaşmak gerektiğini yavaş yavaş zemin yoklayarak söyleyeceklerdir ve gerekli girişimlerin adımını alacaklardır. TKP, PDA, 12 Eylül sonrası dönekler de hep öyle başladılar. Bütün oportünist-revizyonistler belli bir aşamadan sonra öyle yaparlar. Komün dahil "seçim bloku"ndaki kimileri buna dünden hazır.Diğerleri acele etmeyecek. Varsın "Devrimci Seçim Bloku" bu taktiğinin yenilgisini görmesin ve bir çoğu yasalcılığın ısınma turunu yapsın. Çetinsu, Usluca, Çayırdere, Çakırtaş köyleri başta olmak üzere kitleler siyasal deneyimleriyle doğru olanı görüyor , görecek ve partimizin siyasal çizgi ve taktiğini onaylayacak, uyum halinde olacaktır.

Partimizin seçim taktiğide doğru olmasına , somut koşullara uymasına rağmen, Konferansla uğraşmasından dolayı yaygın bir propaganda-ajitasyon ve geniş eylemliliklere girişememiştir. Bunlar yapılsaydı taktiğin etkinliği ve örgütlülüğü daha da artardı. Dışımızdaki bazı örgütlerde seçimi boykot etti, onlarda etkinliğini artıramadı.

Partimiz ve bazı devrimci örgütlerin seçimi boykot taktiği doğru olmasına, önemli bir kitlenin sandık başına gitmemesi üzerinde etki yapmasına rağmen, seçim ve burjuva partilerini protesto eden kitlelerin esası örgütsüz olarak ve kendi siyasal deneyimlerine bakarak yaptığı bir gerçektir.

Olumsuz olan yön bu örgütsüz gelişen yöndür. Bu durum partimize önemli bir görev yüklüyor. Burjuva düzenden, seçimlerden ve siyasal partilerinden umudunu kesen kitlelerin bu ileri kesimi başta olmak üzere ,kitleleri siyasal iktidar hedefine, silahlı mücadeleye kanalize etmek temel ve ivedi bir görev olarak bizleri beklemektedir.

Değinilmeden geçilemeyecek bir tutumda PKK'nın seçim politikasıdır.

Bilindiği gibi PKK ,bu seçimde kendisi gibi Kürt ulusal burjuva ama yasal bir parti olan HEP'i desteklemiştir. PKK silahlı mücadele vermesine rağmen, bilinen devlet politikasını izleyen SHP nin HEP le ittifakı nı onaylayarak ikisini desteklemesi ilginç bir tutumdur. Düşmanın, onun devleti ve hükümetinin ve burjuva partilerinin çelişkilerinden,krizinden vb yararlanma,onu dahada derinleştirme vb yerine "savaş hükümeti kurdurmama" adına onları desteklemek halkın ve tarihin affetmeyeceği birşeydir. HEP in seçimden sonrada SHP'den kalıp DYP ile hükümet ortaklığı arayışına girmeleri daha da ilginçtir. Ama, fazla yadırganmamalıdır. Her burjuva hareket gibi PKK ve HEP ulusal burjuva hareketleride sınıf niteliği gereği uzlaşmacıdırlar. Sınıf nitelikleri ve pragmatist sınıf uzlaşmacı tutumları gereği belli bir aşamada iktidara egemen sınıflarla uzlaşmaları dünya tarihinde çokça görüldüğü gibi kaçınılmazdırda. Stalin yoldaşın dediği gibi ulusal hareketler, silahlı mücadeleyle belli bir güce eriştiklerinde, yani pazarlık unsurunu bir potansiyele ulaştıktan sonra uzlaşmaya yatarlar. FKÖ ve diğer Kürdistan parçalarındaki hareketler herkes tarafından bilinen daha açık örnektirler.

Bazıları HEP'i PKK kurdurmuş veya HEP'in gücü ve milletvekillerinide PKK'nın gücüyle oluşmuş sanıyor .Bu ,ciddi bir yanılgıdır.

HEP, Kürt ulusal burjuva çizgide bir parti olarak kuruldu. Devlete tepkisi olan ve devletten umudunu kesen kitlelerin desteğini almak için kuruldu. Aynı zamanda kürt burjuvazisi örgütlü hareket etmek için kuruldu. HEP, PKK ve Kürt silahlı hareketini reformizme çekmek için iyi bir araç olacağı düşüncesiyle devletde belli ölçüde teşvik etti. HEP geliştiği oranda silahlı kürt ulusal hareketlerinin reformizm isteğini arttıracaktır gözüylede bakılıyor. Durum bu. Bu çok açık bir gerçektir.

PKK ise bilindiği gibi Kürt ulusal burjuva çizgide hareket eden silahlı bir örgüttür. Kendi ulusal sınıf kardeşlerini desteklemesi, yani kendisi gibi bir Kürt ulusal partiyi desteklemesi doğaldır. Somutta HEP'i ve HEP-SHP ittifakını desteklemesi; onların üst yapıda (parlementoda)Kürt ulusal sorunu konusunda devleti zorlaması için araç olacağı, yaptırım gücü olacağı hesabıyla desteklemektedir. PKK'nın kendisinde zaman zaman "kürt sorunu silahla değil, masa başında çözülür", "görüşmeye, anlaşmaya hazırız" diyerek reformizme yatmaya şimdiden hazırdır. APO'nun kendisi bir kaç kez kamuoyuna bunu açıkladı. Bu tavır ve yaklaşımlar beklenilmeyecek şeyler değildir. Çokça görülmüş şeylerdir. Ulusal burjuva parti ve örgütlerin gölüreceği nokta oraya kadardır.

Sonuç itibarıyla ciddi bir ekonomik kriz ve siyasi çözümsüzlük içinde bulunan egemen sınıflar yeni bir arayış için seçimlere gittiler , ama seçim sonucu şimdiden sorunlarını daha da karmaşıklaştıracağını gösteriyor. Her ne kadar burjuva partileri arasında ciddi bir program ve siyasal yaklaşım farkı yoksada koalisyonla bu sorunların üstesinden gelemezler. 50 milyar doların üzerinde dış borç, her yıl 10 milyar doları aşkın borç faizi ve ana para, bütçe açıkları, 85 trilyonu aşkın iç borç, ödemeler dengesindeki açıklık, %100'lere varan enflasyon, 5 milyonun üzerinde işsizlik, sanayideki duraklama, demokratik hak ve özgürlüklerin hemen hemen olmaması, işçi ve memurlar başta olmak üzere emekçi halkımızın ekonomik, demokratik, siyasal mücadelesi onların başını hayli ağrıtacak, çözümsüzlüğünü daha da arttıracaktır.

Bu sorunlar yeni ortaya çıkmış ekonomik, siyasi ve sosyal sorunlar değil, sistemin niteliğinden kaynaklanarak sürekli gelişip ağırlaşarak bu boyuta varan sorunlardır. Ağır yükünü askeri kontrolle halk kitlelerine çektirmelerine rağmen bazen hafifletselerde çözemedikleri sorunlardır. Artık çokça yaşayacaklarını kabul ettikleri koalisyonlardada üstesinden gelemeyecekleri açıkça ortadadır. Bundan da kurtuluşun tek yolu, bunlara kaynaklık eden sistemin demokratik halk devrimiyle kökünden yıkılmasıdır. Başka yolu yok. Başka ülkelerde görülen ve bizdede yaşanan siyasal deneyimler bunu gösteriyor ve bunu zorunlu kılıyor.

"ORTADOĞU BARIŞ KONFERANSI"nın İLK RAUNDU FİYASKO ile SONUÇLANDI

ABD emperyalizmi "yeni dünya düzeni"ni Ortadoğu'da da sürdürüyor. "Yeni Dünya Düzeni", "Dünya Barışı", "Demokrasi", "İnsan Hakları" vb. çığlıkları eşliğinde iki yüzlüce yürüyor. Bu maskeler altında dünya da, özgülde Ortadoğu'da neler yapılmadıki? İran'da neden oldukları, Libya ve Irak'ta, Filistin-Lübnan'da İsrail'le beraber döktükleri kanlar hep bu demogojiler eşliğinde yapıldı, yapılıyor.

Buralarda boğazladıkları halkın ölüleri soğumadan, açlık, sefalet ve hastalıklarla can çekişirken şimdide aynı demogojik çığlıklar eşliğinde ABD Dışişleri Bakanı J.Baker'in haftalarca süren diplomatik dayatmalarından sonra geçtiğimiz 30 Ekim'de İspanya'nın başkenti Madrit'de "Ortadoğu Barış Konferansı"nı topladılar. Toplantıya ABD ve Rusya sözde gözlemci sıfatıyla (siz dayatmacı anlayın)AT'nun 11 üyesi de temsilci sıfatıyla İsrail, Suriye, Lübnan ve Ürdün-Filistin ortak heyeti taraf ülkeler olarak, gündemdeki konularla ilgili Mısır, Türkiye vb. ülkeler de katıldı. Toplantı üç-dört gün sürdü. Somut bir sonuç alınmadan dağıldı. Önümüzdeki günlerde 4 Aralık'ta Amerika'da yine bir araya gelecekler.

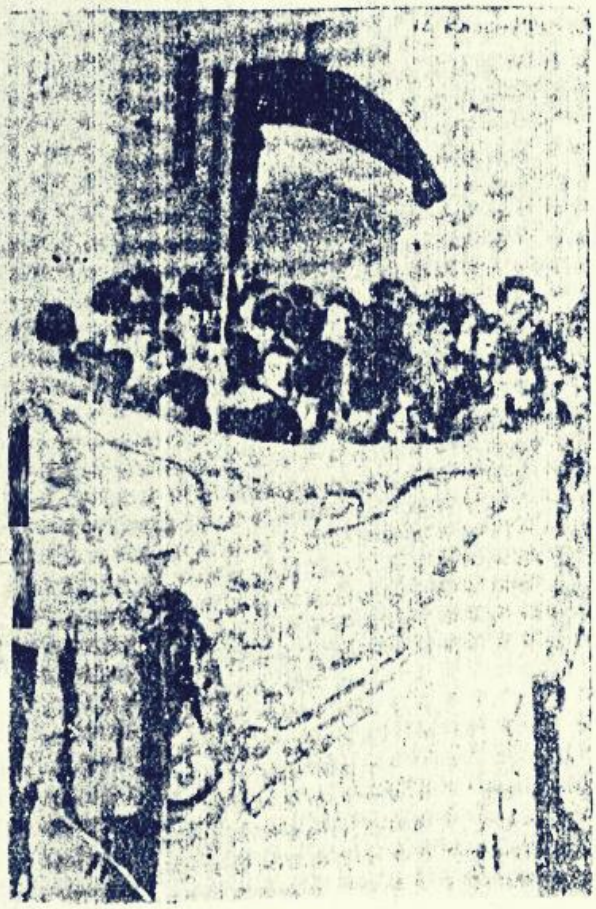

Hepsi Aynı Görüşte Değil

İsrail'le barış görüşmelerine karşı çıkan Filistin'lilerde var. Bunlardan Kızıl Kardaş örgütü üyeleri, Batı Şeria'nın Nablus kentinde düzenledikleri gösteriye bayraklarıyla katıldılar. Bu işgal altındaki topraklar kurtarılıncaya kadar savaçacaklarını ilan ettiler. Barış görüşmelerine karşı olan Filistinliler, bunun sadece bir aldatmaca olduğu görüşündeler.

Konferansın sonucu başından belliydi. Ortadoğu'da barışın sağlanması başta ABD olmak üzere bütün emperyalistlerin ordan elini çekmesine bağlıdır. Emperyalizm yıkılmadığı veya Ortadoğu'da proleterya önderliğinde halk kukla iktidarı yıkıp iktidara gelmedikçe barışın sağlanması mümkün değildir. Gerçek barış emperyalizm ve uşaklarının feodal, sermaye iktidarının yıkılmasıyla olur. Tersine emperyalizm var oldukça, bölgede bulundukça ve siyasi iktidar feodal-burjuvazinin elinde oldukça gerçek barışın sağlanması mümkün değildir.

Bu koşullarda göreceli barışın sağlanması ise ABD ve İsrail'in elindedir. ABD kuklası İsrail'in kulağını çekerse ve İsrail başta Filistin toprakları olmak üzere, işgal ettiği topraklardan koşulsuz çekilirse ve ulusların kaderlerini tayin hakkına saygı gösterip Filistin'in devletini kurmasını engellemezse, bölge ülkelerine saldırmazlık anlaşması imzalarsa o zaman Ortadoğu'da göreceli barış olur. Emperyalizm ve İsrail bunu yapmazsa bölgede barış nasıl olsun?

Konferansın başarılı olması İsrail'in tutumuna bağlıydı. Ama, İsrail gerek konferans öncesi, gerek konferansta en ufak taviz vermedi. İşgal ettiği topraklardan çekilmeyeceğini kesin ve açık bir dille ifade ettiği gibi, "yeni yerleşim yerleri açmaya mecbur" olduğunu söyledi. İsrail'de ilerici kitleler sokağa dökülüp kendi burjuva hükümetinin barış düşmanı politikasını protesto edip uzlaşmaya zorlamasına rağmen toplantıya temsilci giden Başbakan Y.Şamir bu tepkilerede kulak tıkayarak uzlaşmaz tutumunu sürdürdü. Böyle bir durumda bölgede barışın sağlanmayacağı ortada.

Karşı taraflardan Filistin, Lübnan, Ürdün, Suriye ve Mısır'ın şu yada bu ölçüde toprakları İsrail egemenliğindeyken verecekleri tavizi yoktur. Bölgede bir azınlıkken ABD emperyalizmi tarafından "yahudi" halkı gönderilerek yerleştirilip bu halkın gericileri kışkırtılarak savaşlarla bölgede devlet durumuna getirilmiştir.Yerli halk olan Filistin'lilerin çoğu vatanlarından kovularak komşu ülkelerde "mülteci" durumuna düşürülmüştür. Kendi ka-

derlerini tayini tanınmıyor, devletini kurması engelleniyor. Açlık ve sefalete mahkum etmeklede kalmayarak, her gün toplu tutuklanma ve onlarca insanın yaşamını yitirmesi günlük yaşamın parçası haline getirilmiştir. Bu halde yaşayan Filistin'lilerin vereceği bir tavizi ne olabilir? Filistin, Lübnan, Suriye ve Ürdün'ün, korsan devlet olan İsrail'i resmen devlet olarak tanımaktan başka verecekleri tavizleri yoktur. Dünyadaki ulusal şekillenmelere ve devletlerin oluşumuna benzerlik teşkil etmesede, istisna olarak, gelinen noktada 1948'de devlet olarak kurulmasından bu yana ulusal bir topluluk olarak şekillenmiştir. Bunu, oluşmuş bir olgu olarak görmekten başka İsrail'e verecekleri bir şeyi yoktur.

derken sadece açıktan İsrail'den istemiyor. Barış İsrail'e bağlıyken ve Ortadoğu'da verecek toprak tavizi varsa o da İsrail'in vermesi gerektiği açıkça ortadayken, ABD ve diğer emp.ler bunu açıkça belirtmekten özenle kaçınıyor. Bunu ilgili ülkelerden istiyor. İsteği ;Filistin'in doğu Kudüs, Batı Şeria, Gazze Şeridinin esasında vazgeçmesi, Lübnan'ın güney Lübnan'dan vazgeçmesi, Suriye'nin Golan Tepeleri üzerindeki hak iddialarından vazgeçmesini, Mısır ve Ürdün'ün de sineye çekmiş hak iddia etmemelerini, İsrail'inde bu işgal ettiği topraklardan küçük bir kısmını Filistin'lilere "bağışlaması" (!)nı istiyor. ABD bu politikasıyla barış bekliyor ki, böyle bir politika ile bugün göreceli barışın sağlanmayacağı ortada olup,

İŞRAİLLİLER DE BIKTI

Binlerce İsrailli, Tel Aviv'in meydanlarından birinde, barışın engellenmemesi için kendi hükümetleri aleyhinde gösteri yapıyor. Göstericilerin tek isteği, İsrail Hükümeti'nin barışı engellememesi Likud Koalisyonu'nun geçmişteki tutumunu bilen İsrailliler, barışın oyuna getirilmesinden kaygılanıyorlar.

İsrail Başkanı Y.Şamir "barışa susadık" demesine rağmen işgalci ve saldırgan devlet politikasından taviz vermemesi ne kadar iki yüzlü bir açıklamada bulunduklarını gösteriyor. İsrail barış istemekte samimi olsa işgal ettiği topraklardan çekilip, kurulduğu sınırlarla yetinir. Şamir "barış" istiyor ama, bedelini Filistin ve diğer Arap ülkelerinin ödemesini istiyor! İşte böyle bir "barış istiyor".

ABD emperyalizmi, şımarık çocuğu İsrail'i ciddi zorlamıyor. Zorlamış olsa İsrail bu saldırgan tutumunda direnemez. ABD emperyalizmi "Ortadoğu'da barış için toprak tavizi şart" konferansın başlangıç noktasındaki sorunlarla sonuçlanması beklenen bir durumdu.

ABD, "Ortadoğu Barış Konferansı"nı "Körfez Krizi"nin devamı olarak topladı ve Konferans, bölgedeki durumunu daha da güçlendirmeye yönelik bir politika olarak gündeme getirildi. Yanısıra İsrail'in Araplarca meşru bir devlet olarak tanınmasını amaçlıyor.

Fransızların ve İngilizlerin Ortadoğu'da yüzyıllar süren bir egemenliği vardı. İkinci Dünya Savaşından sonra diğer emperyalistlerle beraber adım adım etkinliğini ABD'ye kaptırdılar. "Körfez Krizi" denilen Irak'ın

Fransızların ve İngilizlerin Ortadoğu'da yüzyıllar süren bir egemenliği vardı. İkinci Dünya Savaşından sonra diğer emperyalistlerle beraber adım adım etkinliğini ABD'ye kaptırdılar. "Körfez Krizi" denilen Irak'ın ABD'in önderliğinde dize getirilmesiyle, Ortadoğu'da egemenliğini tartışmasız hale getirdi. Bu "Barış Konferansı"da egemenliğini sağlamlaştırmanın ve insiyatifi elde tutmanın parçasıdır. Bundan dolayı öteden beri Ortadoğu'da söz sahibi olan , onlarsız bir hareket söz konusu olmayan Fransız ve İngiliz emperyalizmi bu konferansta etkileri hissedilmedi. ABD bu konferansla İsrail'e baskı yapıyormuş gözüküp, Filistin ve Suriye'yi etkisine almanın araçı yapmak istiyor. Yanısıra "İsrail'e karşı bizi korusun" diye bölgenin diğer Arap ülkelerinin daha fazla taviz vermesini istiyor. Öte yandan hem dünya halklarının gözünde iğrenç yüzünü gizlemeye çalışıp "barış meleği" kesilmesini, hem de kendi iç kamuoyunda G.Bush önderliğine gelişen güvensizliği engellemenin aracı haline getirmesini istiyor.

Bir diğer taraftada ABD'de gelişen ekonomik krizin İsrail'in ekonomik krizi ile birleşmesi ve önceden İsrail'e vaadettiği yardımları bile veremeyeceği durumun İsrail'e getireceği zorluklar ve bu zorlukların savaş hali, iç savaş harcamaları ve işgal bölgelerinde direnişlerin İsrail'e getirdiği ekonomik buhranın yükünü hafifletmenin aracı olarak görüyor ama, İsrail'in birazda nazlanmasının payıyla uzlaşmaz tutumu sonucu konferans sonuçsuz kaldı. Ancak, önümüzdeki günlerde ABD'de yapılacak ikinci konferansta yine bir araya gelecekler. İsrail'in şimdiden katılıp katılmayacağının belirtsiz olduğunu söylemesiyle büyük ihtimalle yine İsrail'in tavizsiz tutumu sonucu başarısız olacaktır.

İkincisi, ABD'de yapılacak olan "Ortadoğu Barış Konferansı"na İsrail, ABD'de yapılması halinde katılmayacağını söyleyerek nazlanırken ABD'de İsrail'e boyun eğmeyip, baskı yapıyormuş havasına girerek şirin gözükmeye çalışıyor. Öte yandan sözde Filistin sorununun çözümünü amaçlayan ve odak noktasını Filistin sorununun oluşturduğu konferansa, Filistin'lilerin başlı başına kendini temsil etmeleri tanınmayıp, Ürdün-Filistin ortak heyeti şeklinde katılmasına izin vermekle kalmayıp, Filistin heyetine vize sorunu çıkarılarak konferansa katılmaları engelleniyor. Böylesi hesap ve koşullarla yapılacak bu konferansın nasıl sonuçlanacağını şimdiden tahmin etmemek mümkün değil.

Emperyalistler, uşakları ve bunların basını, Filistin'lilerin konferansa katılmasını büyük bir lütuf görüyor. İsrail karşısında eşit konuşma hakkıyla mutlu olmalarını istiyor. Bir diğer sevinçleri yıllarca silahlı mücadele yürüten örgütlerin birliği olan FKÖ'nün emperyalistlerin çizdiği sınırlar içinde hareket etmeleri ve umudunu onlarla uzlaşmaya bağlamasıdır.

FKÖ, küçük, orta burjuva ulusal örgütlerin birliğiyle oluşmuş ulusal kurtuluş hareketidir. Yani ulusal burjuva bir harekettir. Orda proleterya partisi yok. Ulusal burjuva çizgilerinde götüreceği nokta oraya kadardır.

Gerçi bu konferansta FKÖ'nün içindeki örgütlerden önderliğini G.Habbaş'ın yaptığı Filistin Halk Kurtuluş Cephesi, N.Havatmeh'in önderliğindeki Filistin Demokratik Kurtuluş Cephesi, A.Cibril'in önderliğindeki Genel Komutanlık, E.Nidal önderliğindeki Fetih Devrimci Konsey, El Fetih içindeki küçük bir grup ve içlerinde İran yanlısı dinci gruplarda olmak üzere on örgüt bu "Barış Konferansı"na karşı çıktılar. Ama, bunlara rağmen FKÖ katıldı.

Sonuç olarak Ortadoğu zengin enerji kaynaklarıyla emperyalistlerin üşüştüğü bir alan olmaya devam edecek, bugün ABD etkinliğini sağlasada tabiatı gereği emperyalistlerin burda çelişkilerinin yoğunlaşacağı bir yer olmaya devam edecektir. Özellikle Almanya-Fransa, Japonya ve ABD arasındaki çelişkiler öncelik alacaktır. Rusya bugünkü iç durumundan dolayı şimdilik tali planda kalacak, ilerde toparlanırsa buda öncelikler arasında yer alacaktır. Bugün ipler ABD'nin elinde.Bölgede çelişkilerin bir ucunu bölge halkı, diğer ucunu ABD başta olmak üzere emperyalizm oluşturuyor. Gelişmeleri tayin edecek olan bölge proleteryası ve halktır. Şu an görünürde ABD tayin ediyor. Konferansta onun ürünü ve "Ortadoğu Barış Konferansı" Ortadoğu'da barışı sağlamak için değil, ABD, bölgede insiyatifi elinde tutmak ve durumunu daha da güçlendirmenin aracı olarak ele alıyor. Bu amaç ve anlayışlarla yapılan konferanslarla somut sonuç alamayacak, kalıcı barış sağlanamayacaktır. Bölgeninde geçici değil kalıcı barışa ihtiyacı var. Bunuda emperyalistler istemezler. Bölgede gerçek barış ancak ABD'nin ve diğer emp.lerin hakimiyetinin son bulması ve bölgede egemen sınıfların gerici, faşist burjuva-feodal iktidarların yıkılması, yerine proleteryanın önderliğinde bağımsız, demokratik halk iktidarlarını kurulmasıyla olur. Bölgedeki proleterya ve emekçi halka çağrımız gerçek proleterya partilerini kurmaları, bu partinin önderliğinde silahlı mücadele yoluyla emperyalizmin bölgede egemenliğini ve burjuva-feodal gerici, faşist iktidarları yıkmaları ve yerine özgür, bağımsız, demokratik halk iktidarları kurmaları, sosyalizm ve komünizmi hedeflemeleri olacaktır.

Gecekondularda Oturmaya Zorunlu Bırakılan Halkımız Devletin Saldırılarına Karşı Hazır Olun

Kapitalistlerin parselleyip inşadan sonra pazarlamadığı ve devletin imar planıyla resmileşmediği yerler "gecekondu" statüsündedir. Oturan halkın devletten izin almadan binbir güçlükle yaparak başını soktuğu, her türlü altyapı hizmetinden yoksun yerlerdir. Devletin yıkım vb. baskılarına karşı mücadeleleri sürecinde kendi olanaklarını zorlayarak (elektrik, su vb.) belli zorunlu gereksinimlerini karşıladığı oranda yasallaştırılır.

Kapitalizmin gelişmesiyle birlikte şehirler meydana gelir. Köylerde mülksüzleştirme hızlandığı oranda şehirlere akın başlar, aynı zamanda kırda sefaletin artmasıyla şehirlere akın daha da artar. Yoksullük ve sefalet içinde gelen halk , şehirlerde de gecekondular yaparak sefil yaşamını orda da sürdürür. Esası kır yoksuluyken, şimdi gelir şehir yoksulu olur.

Kimse gecekonduları çok sevdiğinden dolayı oralara doluşmaz. Başka bir çıkar yol kalmadığı için, binbir güçlükle başını sokacağı bir yer yapar. Yer yapmasıyla birlikte devlet, polisi, jandarmasıyla, belediyesiyle, tefecisiyle sürekli saldırır, gecekondusunu yıkar, kurşunlar, işkencehanelere çeker veya hırpalayarak, kardakışta soğuk, yağmur ve çamurlara terkeder, eşyasını kırıp döker ve psikolojik işkence altına sokar. Su, elektrik, yol vb. gibi zorunlu alt yapıları verilmez veya işkence haline getirilir. Sağlık vb. kamu hizmetlerinden mahkum bırakılır. Bunlarlada kalınılmaz aşağılanır vb.

Ancak oy toplama zamanları hatırlanır. Burjuva partileri üşüşür, yüzsüzce vaatler verilip beklentiye sokulur. Seçimlerden sonra yine "kader"lerine terk edilir.

Başlıca yönlerine değindiğimiz baskılar yaşamlarının bir parçasıdır. Buralar sürekli polis ve jandarma baskı ve terörüne maruz kalmaktadırlar.

Bu seçim sonucunda çıkan DYP-SHP hükümeti , "demokratikleşme", "şeffaflaşma", "vatandaşın haklarının koruyucusu olacağız" vb. gibi alçakça demogojik vaadlerle ve burjuva basında bu propagandalara ağırlık vermesinin eşliğinde gecekondulara saldırılarını arttıracaklardır.

Bir taraftan kitlelerin yükselen mücadelesi karşısında bazı demokratik hakları tanımak zorunda kalmaları, verilen vaadlere rağmen yoğun tepkisini kazanmama, uluslararası alanda teşhir olan bazı kaba yönlerini törpülemek zorunda kalmalarını büyük bir "demokrasi getirme" havasını verirken; diğer taraftan şehirleri terör yuvaları olmaktan çıkaracağız, İstanbul'a 100 bin polis lazım, Doğu ve Güneydoğuda terörü ne pahasına olursa olsun çözeceğiz, Irak ve Suriye'deki kamplar vurulması gerekiyorsa onuda yapacağız vb. tehdit savurmaları vaadlerinin sahteliğini ve ne yapacaklarını şimdiden göstermektedirler.

Yeni hükümet kurulalı, bir çok olayda, alakası olmayan konfeksiyon işçisi.., İETT işçisi Şefik DEMİR vb. gibi insanların vurulması ve vurulmalarını meşru göstermek için "teröristlerle çatışmada vuruldu" diye göstermeleri; bir aydır siyasi şubede gözaltında kayboldu denilen Hüseyin TOROMAN gibi olaylar, siyasi olmayan davada işkenceyle öldürülen Yücel ÖZEN, sekiz katlı binadan atılan İsmail FİDANOĞLU gibi ölüm olaylarının artması, Kürdistan'da hergün evden, sokaktan, yoldan alınıp kurşunlanan olaylar vb. Bütün bunlar hükümetin önümüzdeki süreçte ne yapacağını gösteriyor. Bu kimseyi şaşırtmasın. Bu bir devlet politikasıdır.

Dahası birkaç gün önce İstanbul Valisi Hayri KOZAKÇIOĞLU'nun "Gecekondu, anarşi kaynağı" demesi ve gecekonduları hedef göstermesi öyle geçiştirilecek bir şey değildir. Bu, onların ne yapmak istediğini ortaya koymaktadır. Kimse hafife alınmamalıdır.

Bu demektir ki, oy vermedin diye gecekonducuların başına gecekonduları yıkılacak veya yıkımlar artacaktır. Bu demektir ki, gecekondu mahallelerine polis ve jandarma sürekli operasyonlar yapacaktır. Baskıları arttıracaktır. Bu demektir ki, gecekondularda çok insan kurşunlanacaktır. Gecekondularda oturan devrimci, demokrat çok insan, eski İçişleri Bakanı A.Aksu'nun , İsmail ORAL olayında dediği gibi "hücre evi basıldı, tankla, topla, kalaşnikofla saldırdılar, gül atacak halimiz yoktu" denilerek imha edilecektir. Gecekondularda oturan halkımız ve bütün devrimciler çok uyanık olmalı ve bu hedef gösterilmeyi PROTESTO etmeli, devrimcilerle yekvücut olmalı, başka türlü saldırıların önüne geçemeyeceklerinin bilinciyle hareket etmelidirler.

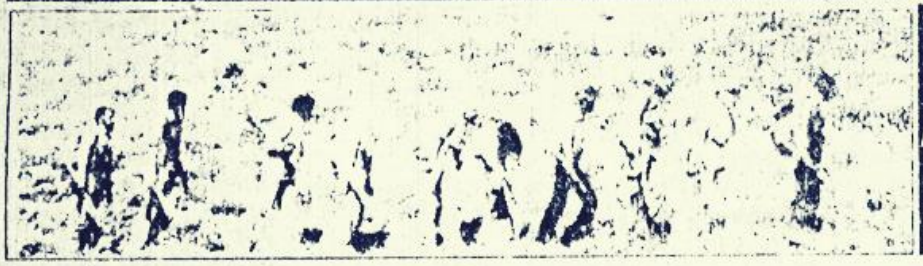

Askeri Sorunlar

Patlayıcı Maddeler ile İlgili Ateşleme Sistemlerini Tanıyalım.....

Unutmadan her patlayıcının ölüme varan tahribatlara neden olabileceğini bu nedenle son derece dikkatli olunması gerektiğini baştan vurgulamakta yarar var.

Belli başlı patlayıcı maddeler şunlardır.

1- TNT (Tri Nitron) veya Dinamit: Beton veya ahşap aksamlarda kullanılabilir. Parçalayıcı etkisi vardır. 100-225-450-1000 gr'lık tahrip kalıpları şeklinde hazırlanmıştır.

2- C4 ve C5

Hamurumsu badem kokusunda, istenilen şekle getirilebilir. 1 kg'lık paketlerde bulunur. Kesici bir özelliği vardır. Çelik ve demir gibi madeni aksamlarda kullanılır.

3- Amonyum Nitrat.

30 kg teneke kutu içerisinde bulunur. Bu miktarı, tank hendeği açımı ve yol tahribi için yeterlidir. En çok kullanıldığı yer yol tahribidir.

4- Bang lore Torpeda.

Birbirine eklenebilir. Mayın tarlası ve tel engellerinden geçit açmada kullanılır. Yaklaşık 1 metre genişliğinde geçit açar.

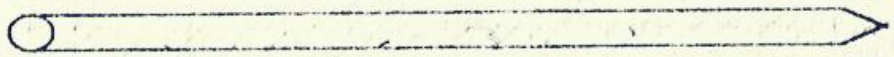

BASİT BİR ATEŞLEME SİSTEMİ NASIL HAZIRLANIR???

TNT Tahrip Kalıbı

Ateşleme Kapsolü

Saniyeli fitil 1 cm'i 1 saniyede yanar.

İzlenecek Yol:

1- Saniyeli fitilin bir ucu kapsolün ağzından içeri sokulup ya bantlanır yada penseyle o bölüm hafifçe sıkılır. Sıkmada çok dikkatli olunmalı, patlama olursa el kopabilir veya daha ağır tahribatlar olabilir.

Kapsol

Sn.Fitil

2- TNT tahrip kalıbının delik olan yerine hazırlanan sistem yerleştirilip, ip veya bantla monte edilir.

3- Tahrip edilecek yere yerleştirilip ateşlenip (Fitil 30 cm tutulur) normal adımlarla uzaklaşılır. Patlama yaklaşık 30 sn sonra olur. 200 gr TNT'nin etkili mesafesi 30 metredir.

ATEŞLEME SİSTEMLERİ....

1.Elektrikli fitil Ateşleme Sistemi.

Gerekli Malzemeler: İki uçlu kablo /50-60 metre, elektrikli fünye, ateşleme makinası, voltmetre, çakı, pense, çakmak.

Ateşleme makinası 6-8-12-24'lük olabilir. Bu malzemeler her tahrip ekibinde bulunmalıdır.

Taşırken veya depolamada patlayıcılar ile kapsol ayrı yerde olmalıdır. Elektrikli fünyede kopsolle fitil daima montelidir.

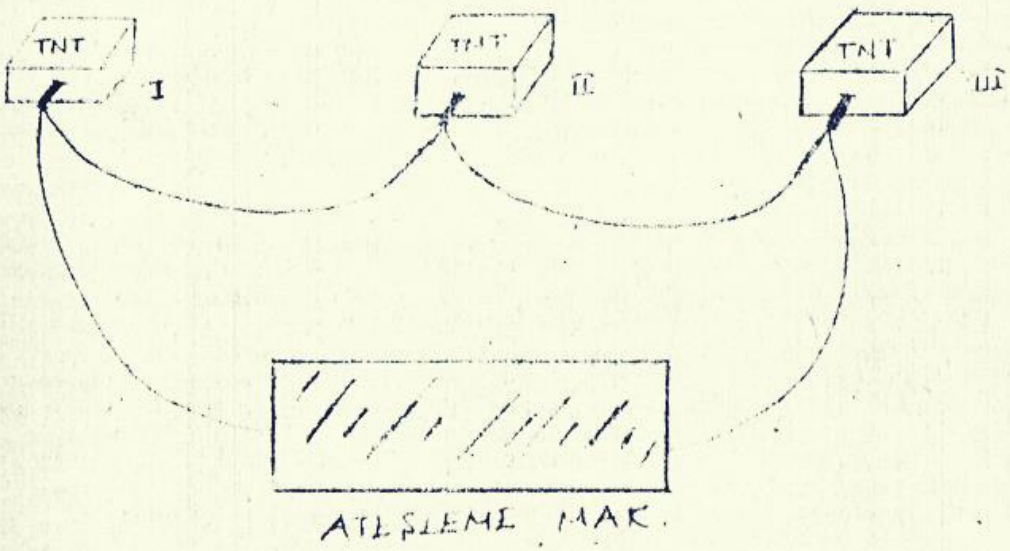

Sistemin Hazırlanışı:

1- Önce tahrip kalıpları fünye delikleri açıldıktan sonra yerlerine yerleştirilir.

Kullanılacak elektrikli fünyeler hazırlanır. Bu fünyeler ara kablolar da kullanılarak yeterli uzunlukta hazırlandıktan sonra birbirlerine sert bağlanıp, devre voltmetre ile kontrol edilir.

2- Elektrikli fünyeler tahrip kalıplarına monte edilir. Yani deliğe sokulup bağlanır ve bantlanır.

3- Boş kalan iki uca ateşleme makinası bağlıyacağımız, kablo bağlanıp devre tekrar voltmetre ile kontrol edilir.

4- Bir sorun yoksa emniyet mesafesi kadar uzağa gidilip, ateşleme makinası kablonun diğer uçlarına bağlanır.

5- İstenildiği zaman ateşleme makinasının kolu çevrilerek patlatma gerçekleştirilir.

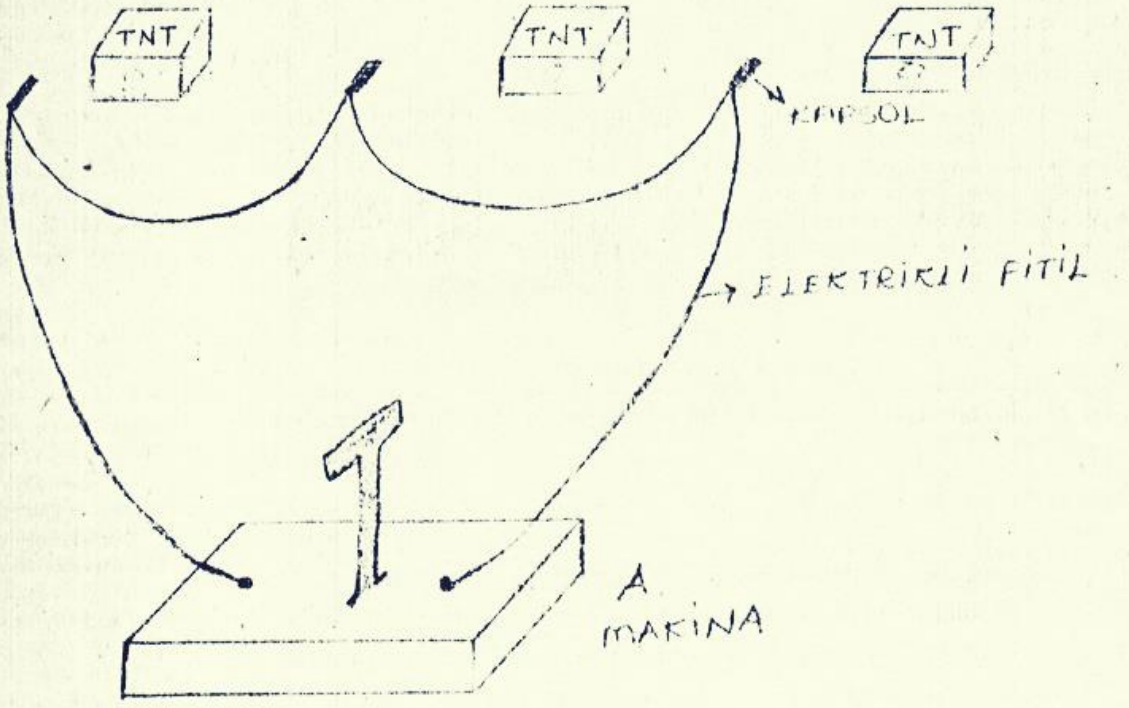

2- İNFİLAKLI FİTİL ATEŞLEME SİSTEMİ.

Gerekli Malzemeler: Tahrip kalıbı, infilaklı fitil, saniyeli fitil veya elektrikli fitil, kapsol, elektrikli fitil kullanılacaksa ateşleme makinası, bıçak, çakmak vs.

Sistemin Hazırlanışı:

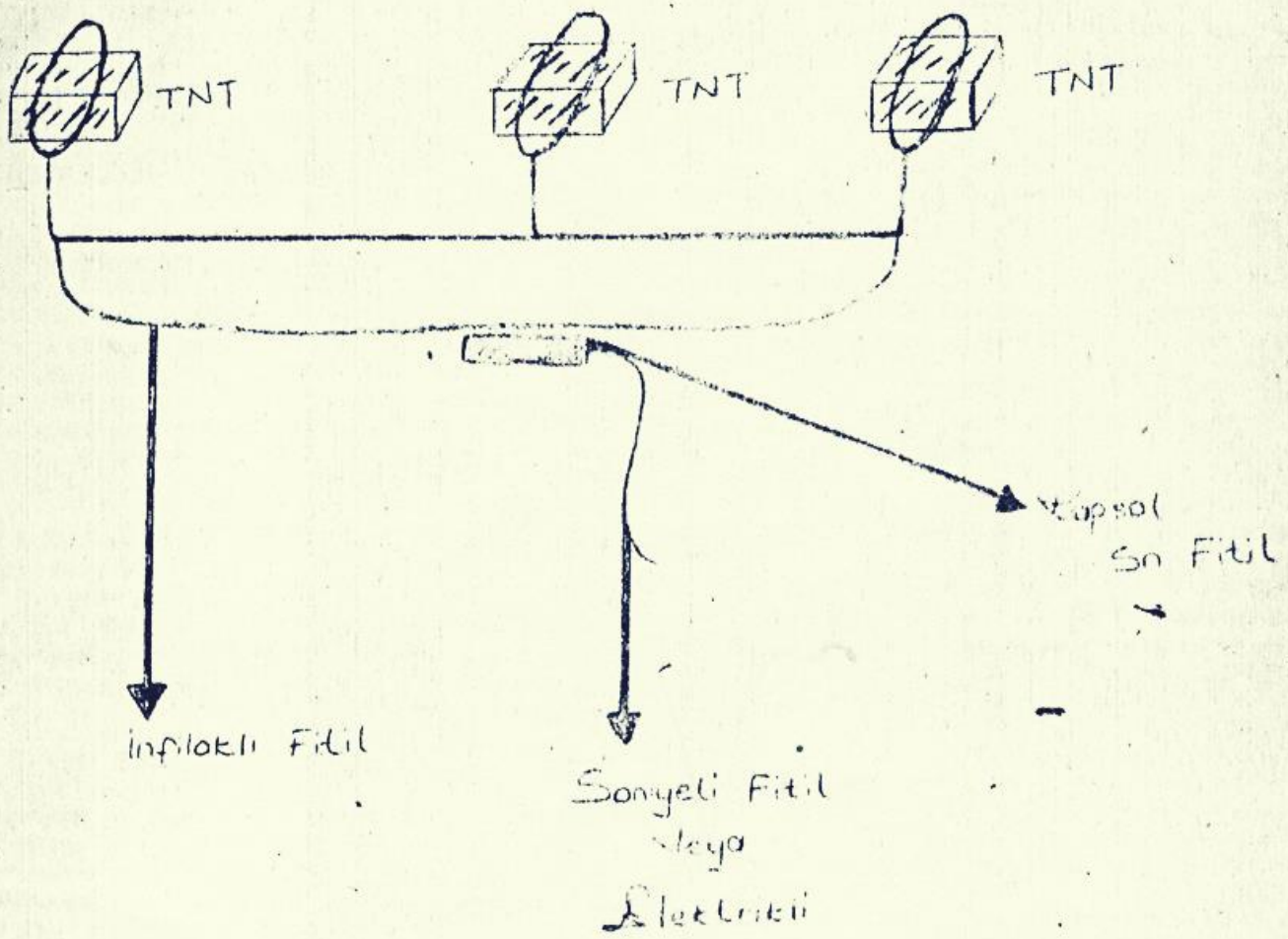

a- Tahrip kalıplarına infilaklı fitil birer kere sarılır. Tüm kalıplar bu şekilde başlandıktan sonra birer uçları, ortada çember şeklindeki infilaklı fiti bağlanır.

b- Çember şeklindeki infilaklı fitilede, elektrikli veya saniyeli fitille hazırlanmış sistemin kapsolu monte edilir.

c- Eğer saniyeli fitil kullanılıyorsa, fitil ateşlenip uzaklaşılır.

d- Elektrikli fitil kullanılıyorsa fitilin uçları uzatma kablosu bağlanıp bu kablo sipere kadar uzatılır. Daha sonra ateşleme makinasına bağlanıp, istenildiği zaman makinanı kolu çevrilip, ateşleme yapılır. Bunda da sistem önce voltmetre ile kontrol edilmelidir.

İŞÇİLER ROMANYA'DA HÜKÜMETİ YIKTI

Romanya.da işçi sınıfı ve emekçi halkın yaşam seviyesi her geçen gün kötüye gidiyor. Emperyalistlerin desteğindeki Romen hükümeti bu gidişata çözüm bulamamaktadır. İşçiler gerçek komünist bir önderlikten yoksun olmalarına rağmen bu gidişata bildiği yolla müdahale etmektedirler. Bu nedenle uzun süredir süren hoşnutsuzluğunu daha üst boyutta sıçratarak kazmalarıyla, küreklerıyle, baltalarıyla, sopalarıyla ayaklanarak başkent Bükreş'e yürüdüler ve Devlet Başkanı İ.İlesco ve Başbakan P. Roman'ın burjuva saraylarını kuşattılar.

Burjuvazinin tanklı, panzerli ordu ve polisinin işçileri engelleme çaba ve saldırılarına rağmen, kadınlı, erkekli işçiler ellerindeki araçlarıyla ve eline ne geçerse onunla iki gün karşı koyup kahramanca direnmekle yetinmeyip, saldırıya geçtiler. Onlarca işçi şehit ve yaralı vererek 27 Eylül 1991 burjuva diktatörlüğün başındaki hükümeti istifa etmek zorunda bıraktılar.

İşçiler, Devlet Başkanı İon İlesco'ya birçok taleplerini kabul ettirerek eylemine son verdikleri söyleniyor.

-Dünya'da basım ve yayın tekeli başta ABD olmak üzere emperyalistler ve uşaklarının elindedir. Dünya'daki gelişmeler nesnel biçimde verilmemektedir. Sistemlerini hedefleyen veya sarsan gelişmeler ise ya hiç ya da çarpıtılarak verilmektedir. Sınıf çıkarları bunu gerektiriyor. Birbuçuk-iki yıl önce işçiler Romanya'da işçiler sosyalist maskeli burjuva diktatörlüğünü kan ve can pahasına yıktıklarında olsun, ondan önce onu hızlandırma, kışkırtmaları olsun, Dünya yayın tekelini ağırlıkla elinde bulunduran ABD ve aynı paralelde hareket eden emperyalistler ve uşakları günlerce , aylarca saat başı genişçe haberler vermekteydiler. Basını çarşaf çarşaf olup bitenleri kendi bakış açısıyla vermekteydi. Tabii ki, o zaman N.Çavuşesku önderliğindeki sosyalist maskeli bürokrat burjuva diktatörlüğü vardı. Rusya ve paralelindekiler dışında kalan emperyalistler ve uşakları "Doğu Bloku" konumuz bazında N.Çavuşesku ve Romanya nezdinde "Komünizm çöktü", "Sosyalizm çöktü", "iflaz etti" vb. şeklinde muazzam bir şekilde sosyalizm ve komünizme karşı bir karalama kampanyası için kullandılar. Dünya proleteryası ve emekçi halkının sosyalizme ve komünizme duydukları sempatiyi, inancı sarsmaya çalıştılar. Somutta Çavuşesku ve Romanya'sı 30 yılı aşkın süredir sosyalizme ve komünizm düşüncesine ihanet ettiklerini bu emperyalist ve uşak çevreleri bilmiyor değildi. Biliyorlardı. Ama bir rakip gücün safında yer almasının, sonunun kötü olduğu ve kendi safında yer almasını kendilerine boyun eğmesini istiyorlardı. Ve rakip bloktaki çöküntüyle bunlarıda kendilerine yakınlaşmasın sağladılar. Başını ABD.nin çektiği emperyalist ve gerici, faşist kamp, "Doğu Bloku", Romanya'nında çöküşünü , yüzüne taktığı sosyalizm-komünizm maskesinide kullanarak sosyalizm ve komünizm çöktü yaygarasıyla elindeki bütün araçlarla güçlü bir karşı devrimci propagandaya giriştiler.

Yaklaşık iki yıl önce önemli ölçüde Rusya yanlısı ve belli ölçüde ABD emperyalizminin desteğini olan liberal burjuvazi önderliğinde kurulan hükümet güçlü bir propaganda eşliğinde kuruldu. Artık Romanya'nın, Romen halkının kurtulduğunu, b.ir daha öyle bir ayaklanmaların yaşanmayacağını söylüyorlardı. Serbest pazar, liberal ekonomi dedikleri kapitalist ekonomilerini kurtarıcı ilan ettiler. Geçen bu süreç bir kez daha gösterdiki; bu burjuva diktatörlüğüde işçi ve emekçi halka hiçbirşey vermemiştir, tersine durumu daha da kötüye gitmesi sonucu , bugün işçiler tarafından yıkılmıştır. Ama emperyalizm ve uşakları bunu sessizce geçiştirmektedirler. Burjuva basınında küçük haber şeklinde verilmektedir. Çünkü, kullanacağı sosyalist maskeyi daha önce kullanmıştı. Burjuvazinin "Hür Dünya", " Serbest Pazar", "Cennet" vaaadide tutmadı, iki yıl içinde iflaz etmiştir. Sistemleri teşhir olmasın diye geçiştirmektedirler. Aynı şey Polonya'da oldu. İşçiler, hükümeti istifaya çağırdı ve hükümeti değiştirdiler. Diğerlerininde sırada olduğu gözleniyor.

ABD'nin başını çektiği emperyalistler ve uşakları "Doğu Bloku"ndaki teslim alışı, oradaki proleterya ve halkıda uzun süre teslim alacağını sanmaktadır. Küçük burjuva siyasal akımlar da öyle sanmaktadır ama yanılıyorlar. Devrimi, sosyalizmin kazanımlarını bir dönem tadmış halk sınıf uçurumunun, bariz, çelişkilerin keskin olduğu bir yapıyı uzun süre taşıyamazlar. Bu açıdan buralardaki proleterya ve emekçiler onlara rahat vermeyecek, ebediyen mezara gömmenin isınma turlarını yapmaktadır.

30 Eylül 1991

MÜCADELE ALANLARINDAN HABERLER

Palu'da 4 Direniş Sembolümüzü Şehit Verdik

Mücadele hergün yeni boyutlar kazanarak, yeni şehitler verilerek ilerliyor. Buna dört değerli yoldaşımız daha katıldı.

Elazığ-Diyarbakır hattında faaliyet yürüten bir gerilla birliğimiz, Elazığ-Palu'nun kırsal alanında konaklarken , ikiyüzden fazla komando, yüzelliye aşkın vurucu tim ve köy koruyucuları olmak üzere 400 civarında düşman kuvveti tarafından 28 Mayıs 1991 günü saat 13.30'ta kuşatıldı. Düşmanın kuşatmasını fark eden 8-10 kişilik gerilla birliğimiz silahlarına davranmak ve çatışmaya girmeye tereddüt etmeden çevik bir şekilde karşı koydular. Ve kahramanca savaştılar. Küçük bir grup olmalarına rağmen düşmana kan ağlattılar. Sayısal dengesizliğin yanısıra düşman : roket, lav, havan vb. gibi üstün silahlara ve havadan saldırıları ile teknik üstünlüğe sahipti. Buna karşın yoldaşlarımız da teknik olarak sadece kalaşnikof vardı. Ama inançlı ve yürekli yoldaşlarımız ; gece 11'e kadar onbuçuk saat çatışmayı sürdürdüler.

Bu çatışma süresince düşmanın bir helikopterini ağır yaralayıp bir km uzaklaşmadan yere çakılmak zorunda bıraktılar. Düşmanın bir assubay, bir vurucu tim ve bir "köy koruyucusu" ve iki eri öldürdüler. Beş-altı düşman asker ve timinide yaraladılar.

Bu çatışma sürecinde ilkin Yusuf EKİCİ (Tunceli-Ovacık) ve sırayla Elazığ madenli olup gerçek ismini öğrenemediğimiz Mehmet kod adlı yoldaşımız daha sonra Kumru ..... (Tunceli-Hozat) ve Yaşar SAĞDİÇ (Erzincan) yoldaşlarımızı şehit verdik.

Çatışma sonucunda çemberi yararak kurtulan yoldaşlar, şehit yoldaşlar üzerindeki silah ve teçizatlarının bir kısmını almışlardır.

Mazgirt'te de bir direniş sembolümüzü şehit verdik. Palu çatışmasından sağ kurtulan gerillalarımız bağ kurmak için alan değiştirerek Mazgirt'e geçtiler ve Ataçınar köyü yakınlarında yine büyük bir çatışmaya girdiler. 8 Haziran'da sabah saat 10'da, ormanlık arazide kuşatıp, havadan ve karadan hafif ve makineli tüfeklerle tarayan 200'ün üzerinde düşman kuvvetleriyle çatışmaya girdi. Aralıksız süren sıcak çatışmada az sayıdaki gerillalarımızın yüksek moral, azim ve kahramanca savaşması karşısında düşman çılgına dönerek birbirlerine düşmüşler ve küfürler yağdırmışlardır. Yoldaşlarımızın direnişi karşısında acizliğe düşen yüzlerce düşman kuvveti ; roket ve lav saldırılarıyla yetinmeyip bir kaç yerde ormanı tutuşturmaya başladılar ama umdukları gibi hızlı gelişmedi ve çatışma gecenin dokuzbuçuğuna kadar sürdü. Dikkatli kullanmalarına rağmen, mermileri bitmek üzere olan yoldaşlarımız çemberi yararak çatışma alanından uzaklaştılar.

Bu çatışma sürecinde üç düşman askerini öldürmüş, altısında yaralamışlardır. Övünülecek örnek çatışmalarda gerillalarımız yüksek bir moral ve azimle kahramanca koordineli çatışıp uygun zamanda çemberden çıkmışlardır.

Bu çatışmada; Naki GÖKSU (Malatya) adlı yoldaşımız yaralanmış ve çatışma içinde gece olmasınında payıyla diğer yoldaşlardan ayrı düşmüştür.

İki günlük çatışmadaki çaresizlik ve aldıkları kayıpların hırçınlığıyla , Naki yoldaşa saldıran Binbaşı Ethem İYİGÜN komutasındaki düşman ordusu büyük bir iştahla yaralı yoldaşımıza ağır işkenceler uygulamaya başlayarak onu çözüp ihanet ettireceklerini sandılar.

Naki GÖKSU yoldaşı köye götürüp, köy halkının gözleri önünde de işkence yaptılar. Hem yoldaşın moralini bozmak, onurunu kırmak, hem de köylülere gözdağı vermek için sadistçe işkence yapıp konuşturmaya zorladılar. Naki yoldaş halka, partiye, yoldaşlarına ve komünizme inanç , güven ve taviz vermedi. Direniş örneğini orda da gösterdi. Düşmanın emirlerine, işkencelerine, baskılarına boyun eğmeyip, ser verip sır vermeyen bir direniş sembolü örneğiyle hareket etti.

Naki yoldaş fırsatını bulup köylülere "korkmayın, düşman moralinizi bozmak ve çözüleceksemişim havasını vermek istiyor; bunlar düşman, söz vereceğim bir şey yok, korkularını gizlemeye çalışıyorlar, korkmayın" vb. bağırarak propaganda yaptı ve Binbaşı E.İYİGÜN ve ordusuyla alay etti.

Umduğunu bulamayacağını anlayan düşman komutanı çılgına döndü ve köylülerede gözdağı vermek için Naki yoldaşı orda alçakça kurşuna dizdi.

Diğer şehit yoldaşlar gibi Naki yoldaşında onurlu mücadelede kahramanca şehit düşerek yere yığıldı. O, ufak tefek bedeni ama kocaman yüreği durdu. Mücadeleyi sarsılmaz inanç ve azimle bizlere emanet etti. Layık olacağımıza aynı inanç, azim ve kararlılıkla kahraman şehitlerimizin bıraktığı yerden sürdüreceğimize söz veriyoruz, and içiyoruz. Şehitlik mertebesine erişen yoldaşlar ! Siz rahat uyuyun, yoldaşlarınız layık size layık olacaktır.

Gerilla Mücadelesi Karşısında Patron-Ağa Devleti Çaresizliğe Düşüyor , Çareyi Halka Saldırmakta Buluyor!

Tokat yöresinde son iki yıldır sürdürülen gerilla mücadelesi karşısında Faşist T.C çaresizliğe duşüyor. Halkın gerillalara verdiği desteği kesmek için sıkça başvurmuş oldukları oyunlardan bir tanesinide Tokat'ın Niksar ilçesinin Kapıağzı köyünde oynamak istediler ama halk olayın arkasındaki gerçeği çabuk gördü. Bu yüce devletin (!) halkı nasıl sevdiğine, devletin kimin devleti olduğunu gördü.

Niksar'ın Kapıağzı köyüne uzman Çavuş Tekin DİNÇ komutasında 8 tane asker geliyor. Kazım AYDIN adlı , köy halkının İst. çalışmadan gelen oğullarından bir tanesini alıp köy dışına çıkarıyorlar. Bu genci çırıl çıplak soyup dövüyorlar ve köyden 10 milyon TL getirmesini söylüyorlar. Eğer para yoksa kendilerine altın getirmesini söylüyorlar. Tabi kendilerini gerilla olarak tanıtıyorlar. Köye külot-atlet gelen genç dediklerini yapmıyor. İkinci gelişlerinde genci ve kardeşinide alıp köy dışına çıkıyorlar ve ikisini de dövüp bırakıyorlar. Giderken kendilerinin gerilla olduğu izlenimini veriyorlar. Bu olayı yörede MİT organları gerillaların yaptığını yayıyor. Gerillaların halka neler yaptığını gösteriyor(!) Ama halk Uzman Çavuş Tekin DİNÇ'i tanıyor ve Gerillaların böyle bir şey yapmayacağını biliyor. Karakolun bu işi yaptığını anlayan halk , karakolun önünde toplanıp T.DİNÇ'i cezalandırmak istiyor. Ama karakol komutanı köylüleri yatıştırıyor. Bir MİT oyununu daha boşa çıkarıyor halk. Tekin DİNÇ'i mükafaat olarak başka bir yere veriyorlar. Gerilla mücadelesini hiçbir bir zaman Patron-Ağa Devleti durduramayacak. Her geçen gün gelişen gerilla mücadelesi karşısında halka saldıracaktır. Bu olay bölgemiz için daha yeni ilk olay, ama, bu ne ilk olacak ne de son. Dumanlı yaylalarında, Erbaa-Niksar yaylalarında yükselen gerilla mücadelesi Patron-Ağa devletine her geçen gün daha büyük korku salacaktır. Bunu devlet terörüyle bastırmaya çalışacaktır ama, boşuna .

Yoksul Tokat, Almus, Niksar, Erbaa köylüsü her geçen gün kurtuluşunu kendi eliylé kazanacağının bilincine varacaktır.

Tokat'tan İKK Okuyucuları

Temmuz 1991

Köylü Devletten Birşey Beklemiyor.

Bölgede tuğla, kereste, salça, mahlep fabrikaları var. Tarım işçiliği yaygın. Fabrikalarda ve tarımda çalışan işçilerin %90'nı nı çocuklar oluşturmakta. Yine çalışan işçilerin %75'ni bayanlar oluşturmakta. Bir fabrikada çalışan işçi bazen parasız olarak fabrikatörün tarlasında çalışmaktadır. Çalışmadığı -fabrika haricinde işte- fabrikadan atılmaktadır. Fabrikalarda sekiz saatlik çalışmak değil en az 11 saatlik çalışma uygulanmakta, bazen (çoğunlukla) bir saatlik parasız mesai yaptırılmakta. Cumartesi-Pazar tatilleri yok, ancak, tatil fabrika arızalandığı zaman yapılabiliyor. Çoğu işyerinde işçiler sigortalı değil, sosyal güvence yok. Kadın ve çocucuğun emek sömürüsü çok daha fazla ve yaygın. Çalışma ücretleri çok düşük (günlük 15.000). Alevilik ve sünnilik gibi mezhep ayrılıkları yaygın derecede kullanılmakta. Alevi fabrikatörler , sünni işçi, Sünni fabrikatörler, alevi işçi almamakta. Buda çalışan işçiler arasında az parayla çok sömürü anlamına geliyor. Çünkü mezhepler kullanılarak işçiler bölünüyor, patronlar devreden çıkıyor. İşçiler daha fazla çalışmakta, daha az ücret almakta.

Bölgede küçük sanayi işletmeleri oldukça yoğun. Bu işletmelerde çalıştırılan çırakların %90'nı çocuk. Çıraklarla iletişim kolay sağlanıyor. Çırakların okuma alışkanlığı burjuva gazetelerinden ibaret.

Silahlı mücadeleye genelde büyük bir saygı var.

Köylüleri iki grupta incelemek mümkün. Ova köyleri, Dağ köyleri. Ova verimli, ova köylüleride dağ köylülerine oranla ekonomik yönden zengin: Ovada şekerpancarı , domates, patates, fasülye, soğan, buğday, elma, armut, kayısı, şeftali, kavak, mahlep yetiştiriciliği yapılmaktadır. Ova köylüleri genelde dağ köylülerinden ırgat getirmekteler. Dağ köylüleri İstanbul'a, Ankara'ya İzmir'e çalışmaya gitmektedirler. Yurt dışına gidenleride var. Dağ köylerinde; buğday, mısır, tahana, mahlep, kavak yetiştiriciliği yapılmaktadır. Ova köyleri üretimi direkt pazara yönelik, dağ köylerinde de bazı mallar pazara yönelik bazıları ise değil. Köylerinde bazıları pazara açık bazısı ise değil. Köylü ekonomik olarak çok büyük zararda. Rüşvet, adam kayırma köylüluğü çok etkiliyor. Devletin kimlerin devleti olduğunun bilincindeler. Bir örgutlenme ve mücadele sorunlarının olduğunundada bilincindeler. Kendi hatalarınıda kabul ediyorlar. "Köylünün cemiyeti derneği olmaz, olsada dağılır" diyorlar. Son günlerde sıradan hırsızlık olaylarında bile işkence, baskı uygulanmakta. Son bir ay içinde bölgede dört öldürme olayı olmuş. Bunun için Ankara'dan özel tim gelmiş ve araştırma yapıyor. Son günlerde bazı şüpheli şahıslar görülmüş, hemen muhtar işkenceye alınmış ve köy gece üç defa basılmış.

Niksar ve Çevresinden İKK Okuyucuları

Temmuz 19

Dersim'den Notlar:

Çağımızda emperyalizmin çürümüşlüğünü, asalaklığını esas olarak ortaya koyan şey, sömürge, yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelere sermaye ihracıdır. Esas olarak yapılan sermaye ihracı, bu ülkelere giriş yapmasıyla ve dağılımına kadar dengesiz veya çarpıklığını sistemleştirir. Kapitalizmin ve feodalizmin yüzlerce çeşit özelliklerinin içiçe geçmesiyle daha az kaynak sağlanarak ama daha çok aşırı kâr sömürüsüyle dengesizliğini tüm barizliğiyle ortaya kor. Yani emperyalizm, bağımlı ülkelerin liman ve uluslararası ekonomik, siyasi, askeri vb. jeopolitik ve çoğrafi olarak elverişli olan kentlere yatırımlarına öncelik tanır. Ancak bu kentlerdeki sömürüsünü sınırlamaz, tersine bu "metropol" kentlerdeki sömürü sisteminin gerçekleştirmenin esasını oluşturan öbür kentlerden üreticiden emeğin doğrudan gasp edilerek makina, ulaşım vb. sağlanmasıyla mümkündür. (kimi görüşler bunu işbirlikçi tekelci kapitalizm diyorlar.) İşte emperyalizmin ve bağlaşık sınıflarının bu ekonomik politikaların ürünü olarak, küçük üretimin verimliliği kısır kalmakla birlikte, emek son derece ucuz ve emeğin özgürce satılması için alanlar sınırlıdır. Yarı feodal üretimin çağın teknik gelişmesinin kuyruğunda sürüklenir, ve de üretim güçleri ve üretim ilişkilerinin gelişmesinin sınırlı olması vb. nedenlerden kaynaklanarak en belirgin özelliğini, nüfusun metropol ülkelere ve "metropol" kentlere göç etmesi şeklinde kendisini dışa vurur.

İşte, dünyamızda emperyalizmin doğrudan, dolaylı ekonomik, siyasi, askeri vs. nüfuz alanın bir parçası olan ülkemizin "metropol" kentlerin doğusunda, Kürdistan'ın kuzeyinde olan, bugün uygulanan resmi ekonomik politikalarından nasibini almış bütün taşra kentlerden bir tanesi: DERSİM?

Bütün bir TC döneminde, Dersim'e olan yatırımlar, Afrika ormanlarındaki yolları arattırmıyacak ana cadde, bir lise ve ortaokul, ense yapan devlet su işleri, köy hizmetleri, orman işleri, kara yollarının resmi binaları, oparatör doktorlu bir hastane, telefon hatları, elektirik hatları ve son yıllarda azılı faşist vali Kenan Güven tarafından halkın tepkisine rağmen yapılan iki üç cami ve imam hatip lisesi hepsi bu kadar. Gülünç olduğu kadar, gerçek.

Evet, bütün bir TC döneminde, bu yatırımların yanında daha olağanüstü yatırımlarıda var? TC devletinin Dersim halkından eksik etmediği baskılar, gözaltılar, işkenceler ve toplu katliamların yapılması ve bu yatırımların gerçekleştirilmesi için bugüne kadar devam eden ve özellikle 12 Eylül cuntasından sonra hemen, hemen her mezrada, her köyde, her bucakta askeri karakolların yapılması ve bu karakolların birlik sayısını yedi, sekizden en az yüz ve yüzelliye çıkarılan jandarma ve komandoların en iyi techizatla donatılmasıdır. Bu noktada iki karşı gücün rollerini iki şıkta toplamak gerekir. BİRİNCİSİ: kentin merkezindeki durum. kentin girişinde panzerli, kariyerli mevzilenmiş, trafik, sivil, resmi, polislerin komandoların ve özel timlerin (kontr-gerilla) ellerindeki uzun menzilli silahlarla kuşatılmış durumda. Kuşkulandıkları kişi ve araçları her an arayıp paldır küldür keyfi uygulamalarıyla süresizce pençelerinde tutabiliyorlar. Zaten nüfusu az olan kentte her insanın açık kimliğini bildikleri için yabancı biri göze çarptığı zaman hemen peşlerine takılıp arama, taramalar, işkence faslı başlıyor demektir. Bu garajda da, çarşıda da, kahvehanede de olabilir, çünkü en ücra köşelerde pinekleme klede kalmayıp, legal dergilerin satıldığı bayiinin önünde bile ekipçe durup dergi alan kim olursa olsun hemen takip ve sorgu timi harekete geçer. Kahvehaneler keyfi olarak her an basılır, bu ve bunun çeşitliliği Dersim'de o kadar olağanlaşmış ki halk bu durum karşısında bağışıklık kazanmış durumda. Çünkü, yıllardır estirilen devlet terörü öylesine fütursuzca sürdürüldüğü halde bu gün halkın devrime olan sempatisinin dozajı içten içe gelişmekte ve artık suskunluğun yerini, kahvehanelerde, parkta, sokakta halkın sürekli silahlı mücadele hakkında yorumları eksik olmaz. Halkın sempatik yaklaşımı çelik ışıltılı bakışlarında dışa vurması, devletin resmi güçlerini psikolojikmen yıkmakla kalmayıp, her an baskın yer gibi, suratlarından akan umutsuzca tavırlarıyla, gece gündüz önlemlerini almayı ihmal etmiyorlar. Feodal ilişkilerinin güçlü olmasıyla birlikte, bir dizi subjektif koşulların eksikliğinin bir bakıma dezavantaj olmasına rağmen, geçmişin isyan destanlarıyla, türküleriyle, ağıtlarıyla olgunlaşan halk, bugün yakılan isyan ateşinin çok daha kızıllaştığını ve sürekli gelişmesine olan hayranlığı o kadar canlı ki, bu canlılık, devletin onca önlemine rağmen 1 ve 18 Mayıs günlerinde kitle eylemleriyle ve bu yıl haziran ayı içinde de gerek köy hizmetlerinin, gerek devlet su işlerinde çalışan işçilerin yemek boykotları, toplu ca ana yola çıkıp, trafiği kapatarak viste eylemleriyle dışa vuruyor kendisini.

İKİNCİSİ: köylerdeki durum. Dersim'in ilçe yollarında, köy yollarında yolların, çelik zırhlı ilerleyen araçlarla gece gündüz işgal edildiği, yirmi, otuz metre aralıklı komandoların, bıyıklı, sakallı özel timlerden eksik olmadığı rahatlıkla görülebilinir. Karakolların ihtiyaçları her zaman zırhlı birlikler tarafından yapılır. En küçük tepede, ormanlar, dereler uçakların, helikopterlerin desteğinde adeta düzenli savaşı arattırmıyacak düzeyde bombalanır. Kürdistan'da her zaman savaş hali olduğunu hepimiz belki biliyoruz ama, onun içinde yaşamak apayrı bir durum. Devletin bu resmi, sivil cellatların yürüyüşleri çoğu kez pusu şeklinde sürdürülür, belirlenen köylerin etrafı sarılır, hiç kimse dışarı çıkamaz veya komşusuna gidemez. Eğer buna cüret ederse "terörist" diye kurşuna dizilir. Çoğu kez de özel timler, köylü kılığına girip köylülerin kapılarını "biz devrimciyiz" gibi ifadelerle, senaryolar oynanır.

Köylülerin sürekli ölüm mangalarının talanına uğramakla kalmayıp işkencelerle, baskılara maruz kalması günlük yaşamın bir parçasıdır artık. Keyfi uygulamalar dolu dizgin rahat yoktur Dersim halkına esir kampları andırırcasına, bir düğün, bir şölen ve benzeri durumlarda mutlaka, etrafı silahlı askerlerle sarılı binaya girip izin almadan yapmak imkansızdır. Açıkca düşman tüm maddi varlığıyla saldırırken, aynı zamanda halkın ruhsal durumunuda denetiminde tutmaya çalışarak psikolojikmen etki alanına çekme amacı içindedirler. Bir örnek verilirse: Bir köyde karakol birliği konaklarken, bir köylü kızıyla münakaşa eder, bunun üzerine birliğin başçavuşu köylüyü hemen sorguya çekip "benim yanımda kızını dövemezsin" emreder, buna karşılık köylü başçavuşun üstüne yürüyerek "ailem içinde olan durumlara karışamazsınız" deyincede karakola götürülürken onca fiziki ve manevi işkencelere maruz kalıp, köylülerin itirazı üstüne köylüyü serbest bırakmak zorunda kalmışlardır.

• Dersim'de, halkın evcil hayvanları 'insanlaşırken' ama, devlet terörünü uygulayan simalar hayvanların yerini alıyorlar. gerçi sömürücü sınıflarının bu özlerini, sonları yaklaştıkça ortaya koymalarının genel bir ifadesidir, ama bu durum Dersim'de daha erken bir biçimde kendisini gösteriyor, Çünkü halkın evcil hayvanları, asker, polis ve timleri gördükleri anda ya dağılıp kaçıyorlar yadaa, üstüne saldırıyorlar. Bu durum özellikle öküzlerde ve köpeklerde aşırı düzeydedir. Köylülerin azgın ve uysal köpekleri sivil halka ve gerilla birliklerine hiç bir şey yapmazken ama resmi ölüm mangalara karşı yüksek düzeyde alerjileri var olmakla birlikte yakalarını bir türlü bırakmıyorlar. Bu yüzden, köylülerin köpekleri, komanda ve timler tarafından ya zehirleniyor yada kurşuna hedef oluyorlar. Dersim'de devlet terörün ayrıntılarına girilirse, belki bir kaç cilt eser yaratılır şu söylediklerimiz, sadece bir kaçı. Partimizin önderliğinde sürdürülen silahlı mücadele her geçen gün ivme kazanıyor, ordumuz TİKKO'nun sürekli egemen sınıfların güçleri ile çatışma içinde olduğu ve çatışmaların günlerce sürmektedir, fakat bilinçli olarak basına yansıtılamamaktadır. Çünkü, en iyi techizatlı ordu bir kaç kişilik gerilla birimine karşı başarılı olamıyorsa ve de kayıp veriyorsa o ordu ölü bir ordudur. Ve bunu ister istemez kamuoyuna yansıttığı durumda devlet önemli ölçüde prestij kaybedecektir. Bunu bildiklerinden dolayıda, bölgeyi basına kapalı tutuyorlar.

Dersim'in havası ağır ve parfaktır namlunun ucunda, zifiri karanlıkta gözler hep bir ışık selinde boğulmak ister, Dersim halkıda geceleri heycanlı fısıltılarla yolu gözler "bu gün gelirler mi acaba"

Baskının, sömürünün, vahşetin en gaddarı kol gezdiği yerde de en direngen yaşam, en güzel onurluluk örnekleri, avuçlarda en kızıl güller filizlenir, eğdirildikçe doğrulur, budandıkça dallanır kavganın gövğünde.

Selam Olsun Aydınlık Günler İçin Toprağa Düşenlere

İKK Muhabiri

Üniversitelerden Haberler.....

23 Mayıs:

Uludağ Üniversitesinde 23 mayıs Perşembe günü Anti-Terör yasasını protesto ve teşhir amaçlı bir forum düzenlendi. İktisadi İdari Bilimler Fakültesi öğrenci derneğinin düzenlediği panele yaklaşık 500 civarında kitle katıldı.

Panelde terörle mücadele yasasının içeriği, hangi amaçla çıkarıldığı ve bu yasaya karşı yürütülecek mücadelenin önemi üzerinde duruldu. Panel boyunca *'KAHROLSUN ANTİ-TERÖR YASASI', 'ZİNDANLAR BOŞALSIN TUTSAKLARA ÖZGÜRLÜK', 'ANTİ-TERÖR YASASI BİZLERİ YILDIRAMAZ'* sloganları atıldı. Ayrıca 1 mayıs'ta tutuklanan bir öğrencinin annesi Anti-Terör yasasına ilişkin bir konuşma yaptı. Konuşma dinleyicilerde büyük çoşku yarattı. Dernek adına yapılan konuşmada Yeni Demokrasi ve Kurtuluş dergileri müdürlerinin tutuklanması, Hasanpaşa"da ve Ankara'da öldürülen devrimcilerin Anti-Terör yasası dayanak yapılarak öldürüldüğü belirtilerek yasaya karşı mücadelenin yükseltilmesi çağrısında bulunuldu.

7 Haziran

İ.Ü.Edb.Fak. öğrencisi Murteza KAYA isimli devrimcinin K.Çekmece'de bildiri dağıtırken faşist devletin kolluk güçleri tarafından katledilmesini protesto için İ.Ü.Edb.Fak. kantininde toplanan 100-150 kadar devrimci öğrenci, devletin son dönem çıkardığı anti-terör yasası ile birlikte devrimci insanları öldürmeyi meşrulaştırdıklarını, sadece Hasanpaşa'da ve Ankara'da üç devrimcinin katledildiğini bunlara Murteza Kaya isimli devrimcininde eklendiği dile getirildi.

Forumda sık sık *'KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK', 'ANTİ-TERÖR YASASI BİZLERİ ENGELLEYEMEZ', 'DEVRİM ŞEHİTLERİ ÖLÜMSÜZDÜR'* sloganları atıldı. Daha sonra Laleli kapısına doğru yürüyüşe geçen öğrenciler, kapıdaki polis kulübelerini yerle bir ede rek caddeye çıktılar. Polislerin şaşkınlaşıp dağılmasından yararlanan öğrenciler cadde üzerinde bekleyen çevik kuvvet aracına taş ve molotoflarla harabeye çevrildi. Çevik kuvvetin kuşatmasına rağmen çatışma devam ettirilerek militan bir tavır sergilendi. Böylece katliamlara sessiz kalınmayacağı gösterilerek, devrim şehitlerine bir kez daha sahip çıkıldı. Eylem sonrası polis rastgele saldırarak 10 kişiyi göz altına aldı.

14 Haziran

14 haziran cuma günü İ.Ü. Siyasal Bilimler Fakültesinde toplanan 70 kadar öğrenci, anti-terör yasasını protesto etti. Türkiye ve Türkiye Kürdistan'ında fiili olarak uygulanmakta olan katliam ve işkencelerin bu yasayla meşru hale getirildiği üzerinde durularak, tarihin halktan yana olduğu vurgulandı. Daha sonra okul önündeki polis kulübesi taş ve molotof kokteylleriyle darmadağan edilerek geri çekilindi. Çevik kuvvetle kısa bir çatışmadan sonra öğrenciler dağıldı. Polis yaklaşık 15 kişiyi göz altına aldı.

Temmuz Ayında İşçi Örgütünün Yaptığı Bazı Pratik Eylemler:

1- ABD emperyalizminin başı ve dünya halklarının azılı düşmanı G.Bush'un ülkemize gelişini protesto etmek için çeşitli semtlerde duvarlara yazılama yapıldı. Aynı içerikte çevre yolu çıkışına P.imzalı pankart asıldı.

2-İsmail ORAL yoldaşın katledilmesiyle ilgili çeşitli semtlerde yazılama yapıldı.

3-"Anti-terör yasası"nın uygulamaya konulmasıyla boyutlandırılan faşist devlet terörünü ve kelle avcılığını, en son yaşanan yoğun katliamları lanetleyen yazılamalar yapıldı.

Temmuz'91

İKK İşçi Muhabiri

İhbarcı :
Ali DALKILIÇ Cezalandırıldı.

3 Ekim 1990 tarihinde Pülümür'de , çoğu yeni gittiğinden dolayı daha silaha kavuşamayan bir gerilla birliğimizi , bir aferin almak yada üç-beş kuruş kirli para karşılığında ihbar ederek, Ayhan ALTUNBAŞ, Halil ERCİYEŞ, Yılmaz TALAYHAN Medet HOŞAFÇI yoldaşlarımızın şehit düşmesine neden olmuştu.

Partimiz uzun süren bir araştırma sonucu, ihbarcı mahluğu ortaya çıkarmıştır. İhbarcı mahluk; köyünde karakol olmasına güvenerek gerillaların girmeyeceğini ve yaptığının yanına kalacağını sanıyordu. Yinede gerilaların korkusunu her zaman üzerinde hissediyor ve rahat dolaşamıyordu, evinde de rahat edemiyordu.

Korkusu başına geldi. Ağustos ayında, bir gerilla birliğimiz , Kocatepe karakolunun bulunduğu köyüne baskın yapıp Ali DALKILIÇ'ı evinden dışarı çıkarıp yargıladı ve kurşuna dizdi. Böylece hakettiği cezasını buldu. A.DALKILIÇ'ın sonu diğer ihbarcılarada örnek olsun.

Dört yoldaş şehit düştüğünde yoldaşları; şehit yoldaşlarına söz verdi. İntikamını alacaklarını söylemişlerdi ve sözünü yerine getirip ihbarcıdan aldılar.Resmi düşmandan ise almaya devam etmektedirler.

İhbarcı ;

Süleyman AKBAYIR Cezalandırıldı

Temmuz başında bir gerilla birliğimiz Tunceli Merkez köylerinden Ambarköy'de Süleyman AKBAYIR 'ın evine baskın yapıp ,ihbarcıyı dışarı çıkarıp, kurşuna dizerek cezalandırdılar.

İhbarcı ;

Kazım BEYAZDOĞAN Cezalandırıldı.

28 Temmuz'da bir gerilla birliğimiz yine Tunceli Merkez Kocakoç köyünün Kerakan mezrasında K.BEYAZDOĞAN'ın evine baskın yapıp, ihbarcı yaratığı yargılayıp, kurşuna dizerek cezalandırdı.

Bir MİT Görevlisi Olan ;

Kadir YALVAÇ Cezalandırıldı.

7 Ekim 1991 günü partimizin şehir gerillaları İstanbul-Fikirtepe semtinde bir kahvehaneye baskın yapıp , cancılık da yapan MİT'in karanlık işlerinin parçası olan bu mahluğu kurşuna dizip cezalandırdılar.

İşbirlikçi;

Fevzi ŞAHİN Cezalandırıldı.

11 Kasım 1991 günü şehir gerillalarımız Ümraniye'de polisle işbirliği halindeki Fevzi SAHİN'i tüpçü dükkanında kurşuna dizerek cezalandırdı.

Fevzi ŞAHİN uzun yıllardır o mahallede oturmasından dolayı herkesi tanıyor, kimin ne işle uğraştığını biliyor. 12 Eylül öncesinin kısmi demokratik olanaklarının rahatından yararlanarak yürütülen faaliyetlerde çok insan açık durumdaydı. Fevzi ŞAHİN'de bunları tanıyordu. Ağır illegal koşullarda da kimlerin faaliyetlerle uğraştığını veya yardımcı olduğunu, bugünde kimin uğraştığını mahalledeki geri kitlenin dikkatsizce konuşmalarının payıyla bir hayli bilgi sahibi olarak, bu bilgileri sürekli polise aktarıyordu. Bununlada kalmayarak, önlerine girip operasyonlarda evleri gösterecek kadar pervasızlığını doruğa vardırmıştı. Mahalledeki uyarı ve tehditlerede aldırış etmiyor, adeta meydan okuyordu. Kendisi gibi aşağılık polise, devlete güvenerek yapıyormuş. Bu durum parti faaliyetimizce biliniyordu. Devrimcilere ve halka karşı işlediği suçtan dolayı ölüm kararı verilip, geçikerek de olsa şehir gerillalarımız diğer halk düşmanlarınada ibret olması için hakettiği cezayı vermişlerdir.

Halk Düşmanı Polis;

Fehmi HACIBEKİROĞLU Cezalandırıldı.

22 Kasım 1991'de Kartal, Maltepe şehir gerillacamız Fehmi HACIBEKİROĞLU adlı halk düşmanı bir polisi ölümle cezalandırmış, üzerindeki silahada el koymuşlardır.

İŞÇİ DÜNYASINDAN

Metal İş Kolunda İşçi Kıyımı ...

Giderek dağılmaya yüz tutan ülke ekonomisi, emperyalist savaşla birlikte tüm ağırlığını halk üzerinde hissettirdi. Bu ağırlık; zam dalgaları, hayat pahalılığı, işçi kıyımı, katliamlar vs. ile kendini gösterdi.

Sözde demokrat olan sendikalar; burjuvazinin uşaklığını yapmakta, işverenle birleşip işçinin emeğini pazarlamaktadır. İşçi kıyımı başladığında; direnmek isteyen işçilere sendika direniş başlatacağı yerde, "onlarla birlikte sizde işten atılabilirsiniz, içerde olan paranızı ve tazminatınızı alamazsınız" diyerek direnişi kırma yolunu seçmiş ve bunda başarılı olmuştur.

İşçi kıyımını sözde engellemek için görüşmüş oldukları bir başka fabrikada, işverenle işbirliği yaparak, belli bir süre için fabrikayı kapatmış ve işçileri ücretsiz izne ayırmıştır. İşçi kıyımını ve işten atılımı engellemiştir. (!) Bunda da başarılı olamamıştır, fabrikada işbaşı yapıldıktan sonra işçi atılması sürmüştür. Sendikanın ve işverenin bu tutumu karşısında işçiler tepkisiz kalmıştır. İşçilerin durumunu iyi bilen bu sendika; işçilere sahip çıkmayıp, atılmaları önleme girişiminde bulunmamış, işi oluruna bırakmıştır. Bu sarı sendikaların yaptığı işler aidat toplamaktan öteye gitmemektedir. İşçi kıyımının arsızca yaşandığı ama emeğin sömürüsüne karşı sessiz kalınan fabrikalardan biriside ; Otomobil-İŞ Mecidiyeköy şubesine bağlı olan Bufer'dir.

Özellikle bu sendika şubesine bağlı olan Metal-İŞ kollarında Ocak'91 toplu iş sözleşmesinden sonra, yoğun baskı ve işten çıkarımlar gündeme gelmiştir. Bu işyerlerinden biri olan Bufer'de durum içler acısıdır. Toplu sözleşmeden sonra azgınlaşan işveren uşakları, işçi üzerindeki baskıyı arttırmakla kalmayıp, işten çıkarımlarıda yoğunlaştırmıştır. Bugüne kadar yüze yakın işçi işten çıkarılmıştır. İşverenin tutumuna sendika sessiz kalırken; fabrika da çalışan işçilerde kendi telaşlarına düşmekte, haksızca işlerine son verilen arkadaşlarını desteklememekteler. İşçinin bu durumunu bilen işveren haftada bir-iki kişinin işine son vermektedir. Bu son verme işine dört elle sarılmaktadır. Son olarak 80 kişinin, işçi fazlalığı dolayısıyla işten çıkarılacağı bildirilmiştir. Bunun üzerine işverenle görüşen sendika, işçinin emeğini bir kez daha, açık bir şekilde işverene pazarlamış ve 39 kişinin çıkarılacağı konusunda anlaşmıştır. Ayrıca, bu 39 kişi işveren tarafından çıkarılmayacaktır, bunlar kendi istekleriyle çıkacaklardır. Daha da önemlisi kendi isteğiyle çıkan işçiye dahi ihbar tazminatı verilecektir. Bundan daha güzel ne olabilir, hem kendin çıkıyorsun hem ihbar tazminatı alıyorsun. Bunun üzerine işçiler kendi istekleriyle -zorunlu olarak- iş akitlerini fesh etmektedirler. 39 kişinin işten çıkarılmasının yanında birde her ayın bir haftasının çalışılmaması konusunda sendika-işveren anlaşmaya varmıştır. Çalışılmayan bir haftanın yarısı ücretli, yarısı ücretsiz izin sayılacaktır. Dünyanın hiçbir yerinde görülmemişcesine sinsi ve adi olan bu uygulama, işçilerin pasifliği yüzünden hala devam etmektedir. (bu uygulamaya kurban bayramından sonra başlandı) Bu işyerinin olumsuz durumu işverenden ve sendikadan sorulmalı, bu durumun bir an önce son bulması için fabrikada çalışan arkadaşların birleşerek tavır koymaları gerekir. Emeğine ve haklarına sahip çıkması gerekir.

Yıllar yılı bir kene gibi sırtımıza yapışan, kanımızı ve canımızı emen faşist uşaklar ve onların bir numaralı beslemeleri sarı sendika ağalarının bu umarsız tutumu daha ne kadar devam edecek? Daha ne zamana kadar fabrikalardan atılacağız, kovulacağız? En insancıl taleplerimizde bile işkence tezgahlarına çekileceğiz, katledileceğiz? Bu duruma son vermenin zamanı ne zaman gelecek?

Dün; Erdemir, Mega, Paşabahçe, Bugün; Metal iş kolunda, tekstilde-vs. vs. yaşanan işçi kıyımına, çok çeşitli olan olumsuzluklara dur diyelim. Emeğimize sahip çıkarak haklarımızı müdafa edelim. Bu uğurda Paşabahçe işçilerinin direnişi haklılığımızı göstermekte, yolumuzu aydınlatmaktadır.

Bu direniş göstermiştir ki; birleşip, devrimci bir perspektifle hareket edersek sorunlarımızı çözebiliriz.

Onun içindir ki; fabrikalarda, atölyelerde, işyerlerinde vs. çıkan en ufak haksızlıklara dahi tavır alıp, emeğimize sahip çıkmalıyız. İşten atılmaları, haklarımızın gaspını önlemek için örgütlenip mücadele edelim. Kurtuluşumuz devrimci işçiler önderliğinde birleşerek, devrimci sendikal anlayışı yaşamlaştırıp, gücümüzü Yeni Demokratik Türkiye yaratma yolunda seferber etmekle mümkündür.

Ezilen işçilerin kurtuluşu Devrimci İşçiler önderliğindeki ortak mücadeleden geçer.

- Yaşasın Devrimci İşçilerin Birliği

- İşçi Kıyımına Son

- Kahrolsun Sarı Sendika Ağaları

- Yaşasın Yeni Demokratik Türkiye Mücadelemiz.

İKK Okuru Devrimci Bir İşçi...

Eylül 1991

İşçi Komitesine Bağlı Alt Birimlerince Ağustos Ayı içinde, Özel Olarak Paşabahçe Cam İşçilerinin Direnişi İçin,

"Yaşasın Cam İşçilerinin Şanlı Direnişi" şiarıyla, Sefaköy-İnönü mahallesi, Avcılar, Parsel, Sonevler, Füruzköy'de afişleme yapıldı.

Ayrıca, işçi kıyımını protesto eden "İşten Atılmalar Durdurulsun, Atılanlar Geri Alınsın" siarlı; sefaköy-İnönü Mah. Avcılar-Parsel, Füruzköy, Yeşilova, Cennet'te P. ve İK imzalı afişleme yapıldı. Yine, "Kahrolsun Faşist Diktatörlük, İşçiler; Grevlere, Fabrika işgallerine" yazılı pullarla Küçükçekmece Belediyesi'nin Cennet'teki temizlik işleri önüne ve Küçükçekmece Belediye işçileirinin vizite eylemi olduğu gün; eylemden önce, yol güzergahında ve K.Çekmece SSK Hastanesinin önüne, "Kahrolsun Faşist Diktatörlük, Kürdistan Faşizme Mezar Olacak, Faşist Türk Ordusu Kürdistan'dan Defol, Katliamların Hesabını Soracağız", "Parti, Ordu ve İK imzalı kuşlama yapıldı. Ancak, İşçkiler, SSK'ya varmadan önce polis pulları kendi elleriyle bir bir topladı.

"Halk Düşmanı, İşkenceciyi ve ihbarcıyı TİKKO'ya Bildir" Parti imzalı Avcılar, Parsel, Sonevler ve Mahmutbey-Kirazlı'da afişleme yapıldı.

Tokat ilinin Zile İlçesi Güzelbeyli kasabasında ve Temecir köyünde "iktidar Namlunun Ucundadır, Yaşasın Halk Savaşı, İşçi Köylü Katili Patron-Ağa Devleti" Parti ve Ordu imzalı duvar yazılaması yapıldı. Bu yazılama bizzat kasabanın 1. Karakolunun güçleri tarafından bir taraftan köylüler ve muhtarlar sorguya çekilirken, diğer yandan da jandarmalar tarafından silindi.

İKK Muhabiri

İKK Tarafından Gerçekleştirilen Bazı Pratik Çalışmalar

Temmuz;

1- Sanayi Mahallesi ve Pınar Mahallesinde Gerilla Savaşını destekleyen ve Bush'u lanetleyen yazılama,

2- "Katil Bush ülkemizden Defol" sloganını içeren parti imzalı pankart Çevreyolu Halıcıoğlu çıkışına asıldı.

Ağustos;

1- Çağlayan Hürriyet Mah. Kuştepe, Gültepe ve Çeliktepe civarına katliamlar ve işçi kıyımları ile ilgili afişleme ve kuşlama,

2- 30 Ağustos akşamı işçi kıyımları ve faşist devletin sürdürdüğü katlıamları lanetlemek amacıyla Sabancı Holding'in İstinye'deki inşaat malzeme deposu yakıldı.

Eylül;

1- 11 Eylül akşamı saat 23'de Faşist 12 Eylül Cuntasının çeşitli milliyetlerden halkımız üzerinde estirdiği terörü protesto etmek amacıyla Kutlutaş AŞ'nin Çayırbaşı'nda ki (Sarıyer) Elektrik trafosu imha edildi.

İşçi Militanları tarafından gerçekletirilen tüm eylemler planlandığı şekilde gerçekletirilidi. Eylemin birisinde çatışma çıkmasına rağmen kayıp verilmeden bölgeden çıkıldı.

Eylül 1991
İKK İşçi Muhabiri

İşçi Komitesi ve Alt Birimlerce Gerçekleştirilen Eylemlerin Bazıları:

1- 11 Eylül gecesi ANAP Zeytinburnu ilçesine gelen militanalarımız burayı molotofla imha etmeye çalıştılar. Ancak, molotofların patlamaması sonucu hedefe ulaşılamadı.

2- Eylül ayı içerisinde işçi kıyımını protesto eden afişler asıldı, kuşlama yapıldı.

3, Kürdistan'daki katliamlarla ilgili protesto afişleri; incirli, Ş.Evler, Üçevler ve Cennet Mah.'ın belirli yerlerine asarak pratik faaliyetlerimizi daha da yoğunlaştırdık.

4- Faşist devletin erken genel seçim aldatmacasını boşa çıkarmak ve Partimizin boykot kararı doğrultusunda çıkarılan İşçki K. imzalı bildiriler; Yeni Bosna, Popuz Köprüsü, Çiftlik Soğanlı ve İkitelli'nin bazı semtlerinde kapı altlarından atılarak dağıtıldı.

Yine seçimleri boykota çağıran binlerce kuşlama SHP sultanahmet mitinginde dağıtıldı. Aynı şekilde Kazlıçeşme fabrikalarının önü, Coca-Cola'nın önü, İkitelli'nin belli durakları ile seçmenlerin oy kullanacakları okulların bahçelerine kuşlamalar yapıldı.

5- Tuzla katliamıyla ile ilgili binlerce bildiri dağıtıldı.

İKK İşçi Muhabiri

ESKİŞEHİR TABUTLUKLARI ŞİMDİLİK BOŞALTILDI

Egemen sınıflar esir aldığı komünist ve devrimci-demokratları sadece işkenceden geçirip tutuklamakla kalmıyor. Bütün özgürlüklerden mahrum bırakıp ağır hapis cezalarına çarptırıyor. Bununlada yetinmiyor, sistemli işkencelerle yıldırmaya, kendine ve topluma yabancılaştırmaya çalışıyor. Onları kişiliksizleştirmeye, içini boşaltıp robot haline getirmeye, halka, devrime ve örgütlerine ihanet ettirmek istiyor. Bu bütün çabalarına karşı can bedeli direnen, onurunu ve ideallerini koruyarak düşmanın emellerini boşa çıkaran komünist ve devrimci-demokratlar, faşist diktatörlüğü çılgına çeviriyor ve daha da saldırganlaşmaya çabalanıyor. Esirleri etkisizleştirmek, direnişlerini kırmak ve öldüremediklerini zindanlarda çürütmek için yeni tedbirlere başvuruyor. Bu tedbirlerden biri yaygın yeni tip özel cezaevleri yapmak olmuştu. Bununla yetinmeyerek, yüz milyarlar harcayarak Eskişehir Özel Cezaevi gibi hücre tipi cezaevleri inşa ettiler.

Kamuoyunun tepkisinden dolayı iki-üç yıldır devrimci esirleri taşıyamıyorlardı. Ancak, kamuoyunun dikkatleri seçimlerin sonucunda, yeni oluşturulacak koalisyon hükümetine ve yeni hükümetin "demokrasi" havariliğindeyken, Ankara cezaevindeki iki devrimcinin firarı fırsat bilinerek, başta Ankara kapalı cezaevi olmak üzere cezaevlerinde işkence ve hak gasplarına girişip, ANAP hükümeti gider ayak alalacele siyasi tutukları Eskişehir tabutluklarına taşıdı. Bütün cezaevlerinde hükümleri kesinleşen siyasiler Eskişehir'e toplatıldı.

Esir devrimciler buna karşı direnerek Açlık Grevine başvurdu. Ailelerin ve yakınlarının desteği başta olmak üzere İnsan Hakları Derneği diğer DKÖ'leri ve demokratik kamuoyunun toplantı, yürüyüş, gösteri ve çeşitli eylem biçimleriyle kararlı bir şekilde sahip çıkıp desteklemesi sonucu, yeni kurulan hükümet sahte demokrasi vaadleri daha işin başında ortaya çıkmaması ve hemen teşhir olmaması için geri adım atıp direnişçilerin istemlerini bir ölçüde kabul edip Eskişehir cezaevini boşaltıtı ve geldikleri cezaevlerine yollatıldı. Bunuda "insan hakları" ve "demokrasi"ye gösterdiği hassasiyete bağlamakta geçikmeyerek puan kazanmaya çalıştılar.

"İnsan Hakları", "Şeffaflık", "Demokrasi" vb. demogojileriyle yoğun propaganda yapıp, halkın desteğini alıp puan toplamaya çalışıyorlar. Ama, halkımızın kimi şimdiden bunları tanıyor, diğer geniş kitlelerde bunu önümüzdeki fazla uzak olmayan süreçte görecektir ve görmekte geçikmeyecektir.

"İnsan haklarına duyarlı", "demokrasiye saygılı" olmalarından dolayı Eskişehir tabutluklarını boşalttıklarını söyleyen egemen sınıflar alçakça demogoji yapıyorlar, lütufta bulundukları havasına giriyorlar. Söylediklerinin samimiyetsizliğini sergiliyorlar, Samimi iseler Eskişehir tabutluklarının çağdışı, onur kırıcı ve hayvanın bile yaşayamayacağı bir yer olduğunu kabul edip yıktırırlar. Samimi olsalar Eskişehir hücrelerini yaptıran mantıkların sergilendiği yasaları, anti-terör yasasını, cezaevi yönetmeliğini iptal ettirirler. Siyasi "hükümlü" ve "tutuklu"lar üzerindeki baskıları kaldırırlar. 125.madde dahil siyasi ceza yasalarını kaldırırlar. Genel af çıkarırlar. O zamana kadar da yaşam koşulları düzeltirler.

Siyasi tutsakların talepleri bunlardı. Bunların hiç biri kaldırılmadı. Sadece Tabutluklardan çıkarılması kabul edildi. Buda siyasi tutuklu ve aile yakınları başta olmak üzere ilerici kamuoyunun direniş ve baskısı sonucu kabul ettirildi.

Tutarlı ve kararlı mücadele olmaksızın egemen sınıfların geri adım atması nerde görülmüştür?

Demokratik hak ve özgürlükler de dahil siyasi iktidar ancak kararlı ve ısrarlı mücadele ile elde edilebilir. Başka yolu yoktur.

Emperyalizmin "Yeni Dünya Düzeni"nde Çocuk Katliamı

Bugün dünyaya egemen olan emperyalizm içinde tartışmasız önderliği ABD emperyalizmi elinde tutuyor. Rus emperyalist blokunun ekonomik çöküşe girmesiyle ABD dünyada egemenliğini arttırdı. Bu egemenliğini pekiştirmek ve ömrünü uzatmak için dünyada yeni düzenlemelere gitmeye ihtiyacı vardı, İşte ABD bu çabasını "Yeni Dünya Düzeni" sözcüğüyle ifade etti.

"Yeni Dünya Düzeni"nin propaganda malzemesi bir yandan "komünizm öldü", "sosyalist sistem çöktü" gibi demogojik propagandaya ağırlık vermek ve böylece çökenin sosyalist maskeli bürokratik burjuva kapitalist-emp. sistem olduğunu gizleyerek dünya proleteryası ve ezilenlerin sosyalizm ve komünizme olan inanç ve umutlarını yıkmak, kırmak. Diğer yandan, "barış", "demokrasi" ve "insan hakları" gibi taleplere sarılmak. Bununlada dünya halklarından teşhir olmayı hafızalardan silmeye çalışarak, onların taleplerini kullanarak desteğini almaya çalışmaktı. Emperyalizm egemenliğinde bulundurduğu muazzam gelişmiş basın, yayın tekeli-vasıtasıyla sisteminin çürümüşlüğünü, iğrençliğini görülmemiş bir şekilde gizlemeye çalışarak, mutlak-kaçınılmaz sistem olduğunun propagandasını yapıyor. Tersi zaten beklenemez. Ama ne kadar gerçekleri gizlemeye çalışırlarsa çalışsınlar, sistemlerinin iğrençliğini gizleyemezler. Zira kitleler her gün yaşayarak ve izleyerek görüyor. Hepsinden de nüfuslarına orantılı olarak korkunç işsizlik, açlık, yoksulluk, sefalet, kendi emeğine ve birbirine yabancılaşma ve bunların getirdiği sorunlar sürekli büyümektedir. Şu an elimizde istatistik veriler olmadığından ve daha kapsamlı yazı konusu olduğu için burda giremeyeceğiz.

Ancak, çarpıcı bir örneğini burda verelim:

2500 lira için 20 yıl hapisleri isteniyor

Ercan PALA / İZMİR (ihа)

● KARINLARINI doyuracak para bulamadıklar için, Kemalpaşa Lisesi ortaokul öğrencisi Yusuf Öksüz'ü çakıyla tehdit ederek 2 bin 500 lirasını gasp ettikleri iddiasıyla yargılanan 15 yaşındaki G. B. ile arkadaşı 16 yaşındaki C. G. hakkında 20 yıl hapis cezası istendi.

Yeni Dünya Düzeni"nin baş mimarı ABD emperyalizminin yanı başında yer alan Güney Amerika ülkesi olan Brezilya'da her gün bir çok çocuk katlediliyor. Her yıl yapılan çıplaklık çılgınlıklarıyla (karneval) tanınır Brezilya. Uluslararası tekellerin cirit attığı ve bir kaç yerli işbirlikçi sanayicinin ve uyuşturucu kaçakcılarının cirit attığı bir ülke.

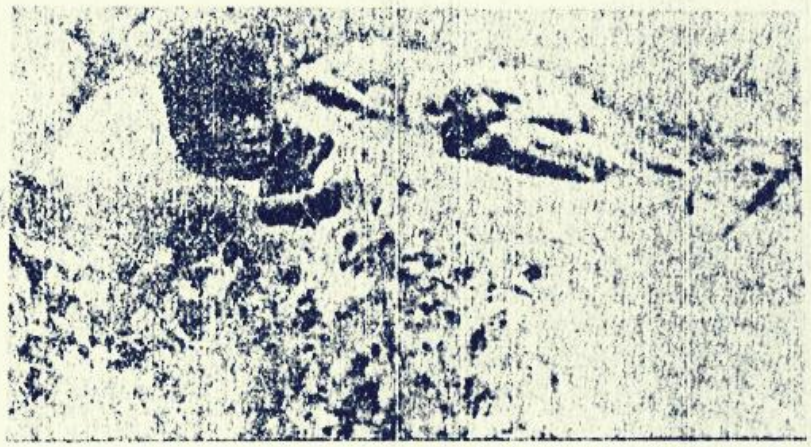

Brezilya'da çocuk katliamı

Brezilya'da kimsesiz çocuklar katlediliyor. kentlerdeki suç oranının artmasına neden olan, hırsızlıktan, uyuşturucu trafiğine kadar birçok kirli işte kullanılan Brezilyalı kimsesiz çocuklar arasındaki ölüm oranı bu yıl üç misli arttı. Çocukların, hırsızlıklardan ve sokaklardaki düzensizlik yüzünden sürekli müşteri kaybeden bazı esnaf tarafından kiralanan katillerce öldürüldüğü belirlendi. Geçtiğimiz 15 Kasım'da Rio de Janeiro'nun varoşlarından Baixada Fluminense'de yaşları 9 ile 17 arasında çok sayıda çocuğun katlinden sonra hükümet olaya el koydu. Brezilya'da ciddi bir sorun haline gelen kimsesiz çocukların sayısının 8 milyon civarında olduğu sanılıyor.

Emperyalist sistemin Brezilya'da yol açtığı açlık ve sefalet sonucu bugün 8 milyon kimsesiz çocuk sokaklara terkedilmiştir. İnsanlar çocuklarını beslemekten ve bakmaktan aciz kalıyor, yada "gayri meşru" diye sokaklara terkediliyor. Brezilya'nın büyük ekonomik kriz içinde bulunmasından dolayı devlet bile bu çocuklara sahip çıkmamakta ve sokakta yaşama mahkum etmektedir. Bir anlık sokakta yaşamanın nasıl bir "yaşam" olduğunu düşünün. Korkunç!

Bu çocuklar doğal olarak açlık çekiyor ve "yaşamak" için hırsızlık yapıyor. Hırsızlık yapıyor diye bir taraftan esnaflar, diğer taraftan polis bunların "temizlenmesini" istiyor. "Temizlemek" için öldürülmeleri "normal" görülüyor.

Geçen gün Hürriyet gazetesi iç sayfalarda küçük bir haberle, Yeni Ülke gazetesi ise daha kapsamlı değindi. Gazetelerde çıktığı kadarıyla son üç yılda 4.611 çocuk polis ve esnafların tuttuğu katillerce öldürülmüş. Yani her güne 4 çocuk öldürülmesi düşüyor. Bir iç savaşta bile üç yıl içinde bu kadar insanın öldürülmesi az görülür

"Yeni Dünya Düzeni"nde emperyalizm ve uşaklarının "demokrasi", "insan hakları", "özgürlük" adına yaptıkları bu çocuk katliamıdır. ABD ve Batı Avrupa emperyalistleri başta olmak üzere emperyalistler, sistemlerine yönelik mücadele ile bir vatandaşları ölse dünyayı ayağa kaldırırlar. Ama somutta Brezilya'da neden oldukları çocuk katliamını görünüşte de olsa bırakalım kınamayı, basına haber bile yapmamaktadırlar. Çünkü kendileri için kullanacakları bir şey bulamamaktadırlar. Çocuklara hayvan kacar bile değer vermemektedirler. Buzlara sıkışmış iki balina için bazı hayvan türleri için milyonlarca dolar harcandı. Besledikleri kedi, köpek vb.leri için bile özel besleyici şeyler üretilip milyonlarca dolar harcanırken Brezilya'da olduğu gibi diğer Amerika, Afrika ve Asya başta olmak üzere bütün ülkelerde açlıktan, hastalıktan insanlar ölüme terkediliyor. Çocuklara işkence yapılıyor, katlediliyor veya "suç" işletilerek zindanlara tıkanıyor.

"Dünya Çocuklar Günü", "Çocukları Koruma", "geleceğimizin güvencesi", "en değerli varlığımız" ve "gençlik gelecektir" gibi sözde değer veren demogojik propagandalarına rağmen çocuklara ve gençlere verdiği değer bunlardır.

Ülkemizde de bu gibi propagandalar eşliğinde çocuklar ve gençler sokaklara terkediliyor, hastalıklardan ölüme, açlığa ve sefalete mahkum ediliyor. İşte bir örnek açlıktan kendileri gibi çocukları tehdide iki bin beş yüz lira alırken yakalanıp 20 yıla mahkum edilmek istenen iki çocuk. Sermaye sınıfı her gün milyonlarca dolandırıcılıktan kazanırken, hatta mahkemelik olanlar bile bir kaç gün bile ceza almazken 2.500 TL için 20 şer yıl istenen iki çocuk, aynı durumda olanlar içinde iki örnektir. Emperyalizm ve uşaklarının eşitliği, insan hakları ve yeni dünya düzeni işte böyle sürüyor.

ML'nin DEHALARINDAN BAŞKAN MAO ZEDUNG'u SAYGIYLA ANIYORUZ

Dünya proleteryası bundan 15 yıl önce 9 Eylül 1976 günü ÇKP'nin kurucusu, Çin Devrimi'nin ve dünya proleteryası ve ezilen halkların kurtuluş umudu, ML biliminin ölümsüz büyük önderi ve ustası Mao ZEDUNG yoldaşı fiziki olarak kaybetti. Ölüm bir doğa kanunu olarak doğal bir olaydır. Ama, bazı ölümlerin yeri kolay doldurulamaz.

Mao şöyle demişti; *'Her insan bir gün ölür, ama her ölümün önemi aynı değildir... 'bazılarının ölümü Tay dağından da yüce bazılarınki tüyden de değersiz'... Halk için çalışmak ve sömürenler ve ezenler için ölmek tüyden de değersizdir.'*

Mao sadece proleterya, halka ve devrime adanmakla Tay dağından daha da yüce olmakla kalmamış, marksizm-leninizm bilimine dahiyane nitel katkılarından dolayı ölümsüzleşmiştir.

Mao ZEDUNG yoldaş marksizmin üç bileşenine (felsefe, ekonomi politik ve bilimsel sosyalizme) katkıda bulunmuş, sömürge ve yarı sömürge ülkelerin devrim stratejisi olan halk savaşı, askeri sanatı, demokratik halk devrimi ve iktidarına, sosyalizmde sınıflar ve sınıf mücadelesine, geriye dönüşlere ve temellerine dikkat çekme ve mücadelenin önemi vb.ni vurgulama konusunda çok önemli katkılarda bulunmuştur.

Mao'nun ML'e katkıları bugün her zamankinden daha da önem taşımaya devam ediyor. Yugoslavya'nın devrimin ertesinde ihaneti ve paralellerindekilerin 1956'lardan itibaren ihanetleriyle kapitalizmi restore etmelerini o zaman görmüş, tavır alıp, teorik temellerini koyarak mücadelenin bayraktarlığını yapmıştır. Onun mücadelesi ve siyasi uzak görüşlülüğü dünya komünist hareketine ve özgülde partimize ilham kaynağı olmuş ve bizlere büyük bir miras bırakmıştır. Onun siyasal düşünceleri ve mücadelesi Rusya, Doğu bloku ve Arnavutluk'un , gelinen noktada artık sosyalist maskeyi bırakmak zorunda kalmaları ile bugün haklılığı daha da açığa çıkmıştır.

Rusya, bloku ve Arnavutluk'un kapitalist dünyaya artık açıktan iltihaklarını, aynı nitelikteki Küba, Vietnam, Kore ve peşinden Çin'de izleyecektir. Sırasıyla bunların izlemesi çok uzak olmayacak, kaçınılmaz bir şekilde olacaktır.

Bu ülkelerdeki son gelişmeleri, bütün emperyalistler, uşakları gericiler ve marksizmin ideolojik düşmanı akımlar coşkuyla karşılayarak iyi kullanmış, sosyalizm ve komünizm ideolojisine karşı büyük bir karalama kampanyasına dönüştürmüşlerdir. Bu zevki bir süre tadacakları anlaşılıyor. Ama oralardaki proleterya ve emekçileride kendi siyasal deneyimleriyle ML-MZD'ne sarılıp devrimi gerçekleştirerek, onların heveslerini yarım bırakacaktır.

Yer küresinde yaşadığımız bu son değişmeler ML-MZD bilimine bağlı kalmanın önemi ve Mao'nun katkılarını her zamankinden daha da canlı ve vazgeçilmez kılmaktadır.

Bugün Mao'yu anmak biçimsel olarak sadece onun görüşlerini savunmak olmamalı, onu savunmak görüşlerinin ruhuna bağlı kalmak, onu geliştirmek, ML-MZD'ye saldırılara öldürücü darbeler vurarak ipliğini pazara çıkarmakla ve ML-MZD'ni yüksek azim ve inançla hayata uygulamakla olur. Mao'yu geliştirmenin ancak görüşlerini pratiğe uygulamakla mümkün olacağının bilinciyle hareket ederek burda bir kez daha saygıyla anıyoruz.

PARTİ VE DEVRİM ŞEHİTLERİNİ ANIYORUZ!

Egemen sınıflara karşı siyasal iktidara mücadelesi sürdükçe bu uğurda devrim şehitleri de çoğalacaktır. Egemen sınıflar saltanatlarını sağlarken de, sürdürürken de can alarak, kan döktürerek bunun üzerinde ayakta durmaktadırlar. Dolayısıyla, ezilenler kendilerini ezen büyük burjuvazi, toprak ağaları ve bunların efendileri emperyalizme karşı mücadelede nice şehitler vermişlerdir. Vermeye de devam etmektedirler. Bu mücadele sürecinde ortaya çıkan proletarya partimizde çok şehit vermiştir. Üçü parti genel sekreterimiz olmuştur. Bunlardan Süleyman CİHAN yoldaş 1981 Ekim ayında işkenceehanelerde alçakça katledilmesiyle yitirdik. Her geçen gün de şehitleri çoğalmaktadır. Siyasi iktidar, uğruna düşen şehitlerin omuzunda yükselir ve gelişir. Bu açıdan yoğunlaşan kahraman şehitlerimizi bir bir anlatmayı sayfalara sığdıramayız. Hele yayın bir kaç ayda gecikirse o aylarda yitirdiğimiz şehitleri sıralamaya sayfalar yetmiyor. Bütün devrim şehitleri yüreğimizi dağlıyor. Hepsi de devrime farklı farklı oranlarda katkıda bulunmuştur. Şehitlik mertebesi bakımından hepsi de aynıdır. Bu açıdan, bu aylarda şehit düşüp de şu an elimizde olan şehitlerin fotoğrafını koyarken, bütün devrim şehitlerini anmadan onların mücadelesini yaşatma ve bıraktığı bayrakları onların inançlarına layık bir şekilde taşıma kararlılığını anlıyor ve bütün devrim şehitlerini burda bir kez daha saygıyla anıyoruz.

TEMMUZ ŞEHİTLERİ

İbrahim ERDOĞAN
Ömer COŞKUNIRMAK
Hasan ELİUYGYUN
Nazmi TÜRKCAN
Cavit ÖZKAYA
Niyazi AYDIN
Yücel ŞİMŞEK
Zeynep Eda BERK
Perihan DEMİRER
Mustafa ÜSTÜNDAĞ
Hakkı DOĞAN
Bülent TAŞOVA
Vedat AYDIN
Dikmen FİNTÖZ
Gülay ARICI
Alper ERSOY

AĞUSTOS ŞEHİTLERİ

Doğan MEMİÇİL
İmam UTAN
Yusuf TOSUN
Süleyman KAYA
Cumhur İÇÖZ
Ali DEMİR
Cahit OĞUZ
İsmail KAYA
Yusuf YILDIRIM

Cemil OKA

EYLÜL-EKİM ŞEHİTLERİ

Ali KARADAĞ
Aziz SÜRER
Murat DİRİ
Hasan Hakkı ERDOĞAN
Ahmet ŞAHİN
Hüseyin ASLAN
İsmail POYRAZ
Hasan KIZILKAYA
Cumali ....
Yılmaz GÜNEY
Ruhi SU
Didar ŞENSOY
Munzur GEÇGEL
Kemal SOĞGUKPIĞNAR
Reha ŞEN
Taylan ÖZGÜN
İrfan ÇELİK
Babil (Baba) ERDOĞAN
Yusuf DAL
Pir Ahmet SOLMAZ
Erkan ESKİÇIRAK
Erdener BOĞAN
Şahzuman KANSU
Mustafa ÇEVİK
D.Yaşar YOLDAŞCAN

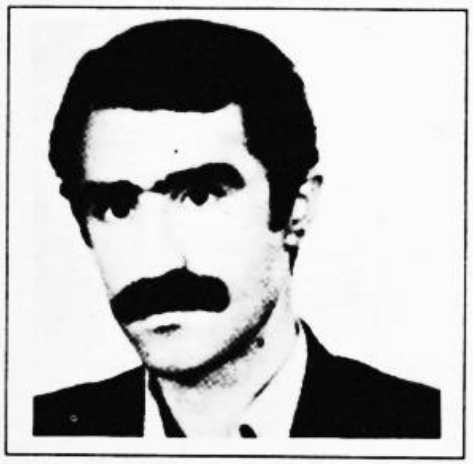

Süleyman CİHAN

Fevzi YALÇIN

İ. Hakkı ADALI

Mustafa TEKİN

H. H. ERDOĞAN

Ali GEÇGEL

İbrahim KARA

P. Hasan KULAÇ

Sırma BOYOĞLU

Huseyin ASLAN

KASIM ARALIK ŞEHİTLERİ

U. KUÇUKBAYRAK

Huseyin TOSUN

M. Kemal YILMAZ

Zeki UYGUN

Zulfukar URALÇİN

Rıza SÖKMEN

Kamile OZTÜRK

İbrahim POLAT

A. Rıza BOYOĞLU

Perihan ÇOLAK

M. Zeki ŞERİT

Mustafa SARITAŞ

A. Haydar ARSLAN

İsmail DOĞAN